

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

KOMISSIO

KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 14. decembris)

par gaļas iepirkuma nodevu (izciršanas nodevu), ko ieviesusi Francija

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 4770)

(Autentisks ir tikai teksts franču valodā)

(2005/474/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc tam, kad ieinteresētajām personām ir lūgts iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar minēto pantu ⁽¹⁾, un ņemot vērā šos apsvērumus,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) Saņēmusi sūdzību, Komisija 1999. gada 15. aprīlī nosūtīja Francijai lūgumu informēt par gaļas iepirkuma nodevu (turpmāk arī – “izciršanas nodeva”), kuras mērķis ir izciršanas darbības Francijas teritorijā. Francijas valsts iestādes atbildēja ar 1999. gada 12. maija vēstuli.
- (2) Komisija iepriekš, kā to paredz Līguma 226. pants, bija uzsākusi pārkāpuma procedūru pret izciršanas nodevu ⁽²⁾. Tādējādi Francijai ar 1998. gada 29. jūlija vēstuli tika nosūtīts oficiāls brīdinājums. Tam sekoja 2000. gada 18. septembra argumentēts viedoklis. Komisija nolēma sastādīt lietu 2002. gada 26. jūnijā.

- (3) Pasākums tika iekļauts nepaziņota atbalsta sarakstā ar numuru Nr. 17/2001. Pielikumus sākotnējai sūdzībai tika saņemts 2001. gada martā. Komisijā pa to laiku tika nodota izmeklēšanai jauna sūdzība, kurā atkārtojās pirmās sūdzības elementi.

- (4) Ar 2002. gada 10. jūlija vēstuli Komisija informēja Franciju par lēmumu uzsākt līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz izciršanas nodevu.

- (5) Komisijas Lēmums uzsākt procedūru tika publicēts *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* ⁽³⁾. Komisija uzaicināja citas ieinteresētās dalībvalstis un trešās personas iesniegt savus apsvērumus par minēto pasākumu.

- (6) Francijas valsts iestādes nosūtīja savus komentārus 2002. gada 10. oktobra vēstulē. Komisija saņēma trešo personu apsvērumus, kas tika nosūtīti Francijas valsts iestādēm 2003. gada 11. februāra vēstulē, savukārt Francijas valsts iestādes uz tiem atbildēja 2003. gada 9. aprīļa vēstulē. Francijas valsts iestādēm tika lūgta papildu informācija 2004. gada 14. jūlija vēstulē, ko šis valsts iestādes nosūtīja 2004. gada 23. septembra vēstulē.

⁽¹⁾ OV C 226, 21.9.2002., 2. lpp.

⁽²⁾ Nr. A/97/4309

⁽³⁾ Skat. 1. zemsvītras piezīmi.

- (7) Šis lēmums attiecas vienīgi uz sabiedriskā pakalpojuma izciršanā (turpmāk sauktu arī par SPI) finansēšanu laikā no 1997. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim, kad šajā gadā tika uzsākta izmeklēšanas procedūra. No 2003. gada 1. janvāra SPI finansēšana tiek izskatīta valsts atbalsta Nr. 8/2004 ietvaros.
- (8) No 2004. gada 1. janvāra izciršanas nodeva ir atcelta. SPI finansēšanu no šī brīža garantē "kaušanas nodevas" ieņēmumi, pret kuriem Komisija nav izteikusi iebildumus⁽¹⁾. Šīs lietas izmeklēšanas gaitā 2003. gada 29. decembra vēstulē Francijas varas iestādes nosūtīja Komisijai arī informāciju attiecībā uz konkrēto gadījumu.

II. APRAKSTS

1. IZCIRŠANAS NODEVA

- (9) Izciršanas nodeva tika noteikta ar Francijas Vispārējā nodokļu kodeksa 302.a ZD pantu, kas izriet no 1. panta Francijas 1996. gada 26. decembra likumā par dzīvnieku liķu un kautuvju atkritumu savākšanu un iznīcināšanu un ieviesa grozījumus Lauku kodeksā⁽²⁾. Saskaņā ar šiem tiesību aktiem izciršanas nodeva stājās spēkā 1997. gada 1. janvārī.
- (10) Likums Nr. 96-1139 veic grozījumus Francijas Lauku kodeksa 264. pantā, kas no šī brīža nosaka, ka "no kautuvēm izņemto dzīvnieku liķu, kā arī cilvēku un dzīvnieku lietošanai nederīgu gaļas un subproduktu savākšana un iznīcināšana ir sabiedriskā pakalpojuma uzdevums, par ko atbildīga ir valsts".
- (11) Turpretī pēc Lauku kodeksa 271. panta, kurā grozījumi izdarīti ar minēto likumu, "citu kā 264. pantā minēto, kā arī to dzīvnieku izcelsmes atkritumu, kas nākuši no kautuvēm vai arī dzīvnieku pārtikas vai dzīvnieku izcelsmes produktu pārstrādes vai ražošanas uzņēmumiem, iznīcināšana neatiecas uz sabiedrisko pakalpojumu izciršanā. To nodrošināšana ir tikai kautuvju vai uzņēmumu atbildībā. Vienīgi, ja kautuves vai uzņēmumi ir attiecīgi sertificēti vai pierēģistrēti, tiem jāuztic šī apstrāde uzņēmumiem, ko šai darbībai sertificējusi vai pierēģistrējusi administratīvā iestāde."
- (12) Savākšana, kas ietilpst sabiedriskā pakalpojuma uzdevumā, attiecas uz valsts teritorijā bojā gājušiem dzīvniekiem, proti tiem, kas nokauti Francijas kautuvēs un nav derīgi lietošanai cilvēku pārtikā. Dzīvnieku liķu savākšana notiek tikai tad, kad ir runa par dzīvniekiem vai to daļām, kas sver vismaz 40 kg. Likums specifiskā veidā izslēdz no SPI, ko finansē ar izciršanas nodevu, pakalpojumus personām, kam ir vai pieder dzīvnieka kautķermenis un kas "var" to nodot sertificētai personai, kaut gan tas nav obligāti (Lauku kodeksa 265. pants II). Tādējādi tiek izslēgti visi tā saucamie "lolojumdzīvnieku" liķi, kas pieder privātpersonām. Šis izņēmums dod iespēju veikt izciršanas darbību, ko finansē privātpersonas.
- (13) Privātos uzņēmumos, kam uzticēts sniegt izciršanas pakalpojumus, prefekti izvēlas ar konkursu palīdzību, kuru noteikumus nosaka Lauku kodekss. Uz tiem attiecošās tehniskās specifikācijas paredz samaksu par operācijām, kuru veikšana uzticēta konkursa uzvarētājam, šī samaksa izslēdz jebkuru maksu, ko iekasē no sabiedriskā pakalpojuma lietotājiem. Sekojoši, izciršanas uzņēmumiem, kam uzticēts SPI, bez maksas jānodrošina lietotājiem savākšanas un iznīcināšanas pakalpojumi (galvenokārt, lopkopjiem un kautuvēm) un tos apmaksā vienīgi valsts (Lauku kodeksa 264-2. pants).
- (14) Izciršanas nodeva attiecas uz gaļu un citiem noteiktiem produktiem, un to maksā jebkura persona, kas nodarbojas ar šo produktu mazumtirdzniecību.
- (15) Nodevu principā maksā jebkura persona, kas nodarbojas ar mazumtirdzniecību. Tās bāzi veido ar nodokli neapliekamā vērtība pret pievienotās vērtības nodokli (PNV) jebkuras izcelsmes pirkumiem:
- putnu, trušu, medījumu vai liellopu, aitu, kazu, cūku vai zirga, ēzeļa vai to krustojumu gaļa vai subprodukti, svaigi vai vārīti, atdzēsēti vai saldēti,
  - sālījumi, gaļas izstrādājumi, sālīti cūku tauki, gaļas konservi vai pārstrādāti subprodukti,
  - dzīvnieku produkti no gaļas un subproduktiem.

Uzņēmumi, kuru apgrozījums iepriekšējā kalendārajā gadā ir mazāks par 2 500 000 Francijas frankiem (FRF)⁽³⁾ (381 122 euro) bez PVN, ir atbrīvoti no nodevas. Nodevu piemērošanas vērtība ir noteikta no mēneša iepirkuma daudzuma bez PVN – 0,5 % līdz 125 000 FRF (19 056 euro) un 0,9 % virs 125 000 FRF. Vēlāk tie attiecīgi palielināti līdz 2,1 % un 3,9 % (skat. 18. apsvērumu).

⁽¹⁾ Valsts atbalsts Nr. N 515/2003, 2004. gada 30. marta vēstule Francijas valsts iestādēm Nr. K(2004) 936 galīgā.

⁽²⁾ Francijas Republikas Oficiālais Vēstnesis, Nr. 301, 27.12.1996., 19184. lpp.

⁽³⁾ Pamatojoties uz kursu 1 FRF = 0,15 euro.

- (16) Sākotnēji, tas ir, no 1997. gada 1. janvāra ieņēmumi no nodevas tika novirzīti šai nolūkā speciāli izveidotā fondā, kura mērķis bija finansēt dzīvnieku liķu un kautuvēs izņemto cilvēku un dzīvnieku pārtikai nederīgo atkritumu savākšanu un iznīcināšanu, tas ir, darbības, kas definētas kā sabiedriskais pakalpojums ar Lauku kodeksa 264. pantu. Fondu pārvaldīja Lauku saimniecību struktūras labiekārtošanas nacionālais centrs (CNASEA).
- (17) Ar 1998. gada 2. jūlija likumu 98-546 par dažādām ekonomiska un finansiāla rakstura normām ⁽¹⁾ tika uzlikta papildu nodeva tiem pašiem nodokļu maksātājiem periodā no 1998. gada 1. jūlija līdz 1998. gada 31. decembrim, lai finansētu to zīdītāju miltu iznīcināšanu, kas neatbilst Kopienas normām par transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE) izraisītāju profilaksi, tas ir, izmaksas, kas radušās no pirkšanas, transportēšanas, uzglabāšanas un pārstrādes. Uzņēmumi, kuru iepriekšējā kalendārā gada apgrozījums bija zemāks par 3 500 000 FRF (533 571 euro) bez PVN tika atbrīvoti no šīs papildu nodevas. Šīs nodevas uzlikšana tika noteikta 0,3 % apmērā uz mēneša iepirkumu bez PVN līdz 25 000 FRF (19 056 euro) un 0,5 % virs 125 000 FRF.
- (18) Ar 35. pantu 2000. gada Finanšu likuma labojumos "Loi de finances rectificative pour 2000" (2000. gada 30. decembra likums Nr. 2000-1353) ⁽²⁾ tika izdarīti daži grozījumi izciršanas nodevas mehānismā, kas stājās spēkā 2001. gada 1. janvārī. Šo grozījumu mērķis bijis novērst TSE krīzes parādības un no tās izrietošās papildu izmaksas. Turpmāk nodevas bāze tika paplašināta ar "citiem gaļas izcelsmes produktiem". Nodevas apjoms turpmāk tika noteikts 2,1 % mēneša iepirkumam līdz 125 000 FRF (19 056 euro) un 3,9 % virs 125 000 FRF. Turklāt visi uzņēmumi, kuru iepriekšējā kalendārā gada apgrozījums bija zemāks par 5 000 000 FRF (762 245 euro) bez PVN, turpmāk tika atbrīvoti no nodevas. Beidzot, ieņēmumi no nodevas no 2000. gada 31. decembra tika tieši novirzīti valsts kopējā budžetā 16. apsvērumā minētā fonda vietā.
- (19) Šī izciršanas nodevas palielināšana esot atbildusi nepieciešamībai iznīcināt ne tikai dzīvnieku liķus un kautuvju atkritumus, kas atzīti par nederīgiem cilvēku un dzīvnieku pārtikā, kuru skaits, bez šaubām, TSE krīzes rezultātā bija lielāks nekā agrāk, vai dzīvnieku daļas, kas agrāk tika izmantotas dzīvnieku miltu vai citu produktu ražošanā, bet arī dzīvnieku miltus, kuru lietošanu uz laiku aizliedza ar Padomes 2000. gada 4. decembra Lēmumu 2000/766/EK par dažiem pasākumiem transmisīvo sūkļveida encefalopātijas profilaksei un dzīvnieku olbaltumu izmantošanu dzīvnieku pārtikā ⁽³⁾.
2. KOMISIJAS SNIEGTIE ARGUMENTI IZMEKLĒŠANAS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAI
- 2.1. ATBALSTA ESĪBA
- (20) Ar Līguma 86. panta 2. punktu paredz, ka uzņēmumi, kas pārvalda pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, tiek pakļauti Līguma noteikumiem, īpaši noteikumiem par konkurenci, ja šo noteikumu piemērojums *de iure* vai *de facto* netraucē veikt tiem uzticētos uzdevumus. Tie nedrīkst ietekmēt tirdzniecības attīstību tiktāl, lai kaitētu Kopienas interesēm.
- (21) Francijas valsts iestādes uzskata, ka finansētās darbības ir sabiedrības interesēs. Komisijai principā nav bijis nekas iebilstams attiecībā uz sabiedriskā pakalpojuma raksturu, ko valsts iestādes vēlējušās piešķirt šim pakalpojumam. Patiešām, runa ir par lēmumu, ko attaisno sabiedrības veselības un vides aizsardzības mērķi. Tomēr Komisija lūdza Francijas valsts iestādēm aprakstīt visas ar izciršanas nodevu finansētās darbības, lai varētu saprast tās iedarbību. Patiešām, likās, ka likumā Nr. 96-1139 neparedzētas darbības, piemēram, pārdošanai aizliegtu dzīvnieku miltu iznīcināšana, arī tikušas finansētas ar šo nodevu.
- (22) Eiropas Kopienas Tiesa nolēma ⁽⁴⁾, ka Līguma 86. panta 2. punkts jāinterpretē tādā nozīmē, ka tas neattiecas uz valsts atbalstu, ko izmanto uzņēmumi, kas pārvalda pakalpojumus vispārējās tautsaimniecības interesēs, tādā gadījumā, ja šī priekšrocība pārsniedz sabiedriskā pakalpojuma papildu izmaksas. Šīs lietas izmeklēšanas procedūras uzsākšanas brīdī Tiesā tika izskatīti vairāki strīdi jautājumā, vai konkrēts pasākums var tikt uzskatīts par atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, ja no tā dažu uzņēmumu gūtās priekšrocības nepārsniedz papildu izmaksas, ko tie sedz, lai pildītu valsts tiesību aktu uzliktā sabiedriskā pakalpojuma pienākumus. Komisija uzskatīja, ka vispirms būtu nepieciešams noteikt, vai valsts maksājumi izciršanas uzņēmumiem uzskatāmi kā darbība, kas var tikt kvalificēta kā sabiedriskais pakalpojums. Pēc tam vajadzētu noteikt, vai šie maksājumi pārsnieguši izmaksas, ko seguši uzņēmumi, lai šādas darbības veiktu.

(1) Francijas Republikas OV Nr. 152, 3.7.1998., 10127. lpp.

(2) Francijas Republikas OV Nr. 303, 31.12.2000., 21177. lpp.

(3) OV L 306, 7.12.2000., 32. lpp. Lēmums atcelts ar Komisijas Regulu (EK) Nr.1234/2003 (OV L 173, 11.7.2003., 6. lpp.)

(4) Tiesas 2001. gada 22. novembra spriedums lietā C-53/00, *Ferring*, Krāj. 9067. lpp.

- (23) Tomēr izmeklēšanas procedūras uzsākšanas brīdī Komisijas rīcībā vēl nebija visi nepieciešamie fakti, lai noteiktu, vai ir tikuši ievēroti kritēriji par sabiedriskā pakalpojuma izveidošanu. Lai spētu izteikties par izciršanas uzņēmumu izvēlē izmantoto konkursa procedūras raksturu konkrētajā gadījumā, Komisija lūdza Francijas valsts iestādēm nosūtīt tai visu informāciju par minēto konkursu īstenošanu, kas ļautu tai izdarīt secinājumus par to, vai tika ievērota Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai ⁽¹⁾, ņemot vērā Tiesas praksi šai jautājumā ⁽²⁾.
- (24) Komisija vēlējas arī iegūt informāciju par atbalsta ietekmi uz attiecīgajiem uzņēmumiem un iegūt pierādījumus, ka šis atbalsts ticis izmantots vienīgi tam, lai finansētu papildu izmaksas uzdevumu veikšanai vispārējās interesēs un šie resursi nav tikuši novirzīti citām konkurences darbībām, ar ko varētu nodarboties uzņēmumi. Pieņemot, ka SPI var būt pakalpojums ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, Komisija uzskatīja, ka izmeklēšanas procedūras sākumā pastāvēja daži jautājumi par atbalsta sekām iepretī tiešajiem pakalpojuma saņēmējiem, kā arī par veidu, kādā pats pakalpojums ticis finansēts.
- (25) Procedūras uzsākšanas brīdī 5.6.2. punkts Kopienas pamatnostādnēs par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē ⁽³⁾ (turpmāk – "lauksaimniecības pamatnostādnes") ļāva izskatīt atsevišķi katru atbalsta gadījumu lauksaimniecības nozarē, piemēram, atbalstu lauksaimniecības izcelsmes atkritumu savākšanai, utilizācijai un pārstrādei. Tam bija jānotiek saskaņā ar Līgumā izklāstītajiem principiem un Kopienas nostādnēm par valsts atbalstu vides aizsardzībai ⁽⁴⁾. Saskaņā ar šīm nostādnēm tad, kad atbalsts nepieciešams, tam jābūt strikti ierobežotam ar papildu izmaksu kompensēšanu salīdzinājumā ar minēto pakalpojumu vai produktu tirgus cenu. Šim atbalstam jābūt ierobežotam laikā, parasti regresīvam un tādām, lai tas radītu motivāciju saprātīgos termiņos ievērot patiesās cenas principu. Šai sakarā Komisija vadījās arī no 11.4.5. punkta lauksaimniecības nostādnēs par dzīvnieku slimību apkarošanu.
- (26) Tomēr Francijā privileģētas lauku saimniecības un kautuves, liekas, nepiedalījās izmaksās, kas saistītas ar pakalpojumu. Pamatojoties uz šo faktu, Komisija uzskatīja, ka atbalsts varētu neatbilst Kopienas noteikumiem. Tai bija šaubas par atbalsta saderību, kas paredzēts lauku saimniecību un kautuvju to izmaksu segšanai, kas saistītas ar dzīvnieku liķu un kautuvēs izņemtās gaļas un subproduktu savākšanu un iznīcināšanu.
- (27) Attiecībā uz dzīvnieku liķu pārstrādi atbilstīgi Francijas sistēmai privileģētas lauku saimniecības un kautuves, liekas, nepiedalījās minētā pasākumā izmaksās. Bez tam pakalpojuma bezmaksas raksturs likās pastāvīgs un nevis regresīvs. Valsts atbalsta Nr. NN 76/2000 ⁽⁵⁾ sakarā Komisija uzskatīja, ka attiecībā uz karkasu novākšanu, tas domāts, lai izbeigtu lauksaimnieku paradumu sadedzināt, aprakt vai atstāt videi un veselībai ļoti kaitīgos un piesārņojošos karkasus. Komisija arī atgādināja, ka parasti tā nedod atļauju atbalstam uzņēmumu darbībai, kas tiem daļēji atvieglo finansu izmaksas, kas saistītas ar piesārņošanu vai to izraisītām kaitīgām sekām. Komisija atzīmē, ka atkāpšanās no šā principa jau tikušas pieļautas attiecībā uz atkritumu pārvaldi. Šīs lietas izmeklēšanas procedūras uzsākšanas stadijā Komisijai nebija informācijas, kas parādītu, ka tāds atbalsts dzīvnieku liķu savākšanai un tālākai pārstrādei, kas ir pastāvīgs un netiek samazināts, ir nepieciešams un tādējādi attaisnojams, īpaši dažu slimību apkarošanas un/vai cilvēku veselības aizsardzības globālo programmu ietvaros. Komisija atzīmēja arī, ka Francijas likumdošana, ieviešot obligāto prasību aizvērt dzīvnieku liķus, nepiemēroja to visiem lauksaimniekiem.

(1) OV L 209, 24.7.1992., 1.lpp. Direktīva atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/18/EK (OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.).

(2) Īpaši Tiesas 2000. gada 7. decembra spriedums lietā C-324/98, *Teleaustria Verlags GmbH un Telefonadress GmbH pret Telekom Austria AG*, Krāj. I-10745. lpp.

(3) OV C 28, 1.2.2000., 2. lpp.

(4) OV C 72, 10.3.1994., 3. lpp. atbalsta sniegšanas brīdī to aizvieto jaunās tiesību normas (OV C 37, 3.2.2001., 3. lpp.).

(5) Komisijas 2000. gada 4. oktobra lēmums lietā NN 76/2000 – Pasākumi piena un piena produktu un lopkopības kvalitātes un higiēnas veicināšanai (OV C 334, 25.11.2000., 4. lpp.).

(28) Attiecībā uz kautuvēs izņemto gaļu un subproduktiem, Komisija procedūras uzsākšanas brīdī atļāva dažās konkrētās situācijās 100 % izdevumu segšanu ar valsts līdzekļiem tām izmaksām, kas parasti būtu jāsedz ražotājiem. Tai laikā Komisija uzskatīja, ka atbalsta gadījumā, kas izriet no izciršanas pakalpojuma dzīvnieku izcelsmes atkritumiem, kas atzīti par nederīgiem izmantošanā, varētu ievērot lauksaimniecības pamatnostādņu 11.4.5. punktā minētos nosacījumus un izmantot atrunu, ko paredz līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkts. Tomēr, lai piemērotu šo atrunu, Komisija vēlējās, lai Francijas valsts iestādes katrai dzīvnieku sugai, uz kuru attiecas pakalpojums, norādītu, ka šeit vienmēr ir runa par slimu dzīvnieku atkritumiem vai tādējiem, kuru iznīcināšana notiek ar mērķi veikt profilaksi dzīvnieku slimības izplatībai. Tas attiecās arī uz papildu nodevu, kas tika uzlikta laikā no 1998. gada 1. jūlija līdz 1998. gada 31. decembrim.

(29) Attiecībā uz tirdzniecības uzņēmumiem, kas atbrīvoti no nodevas maksāšanas, Komisijai bija pamats uzskatīt, ka izmeklēšanas procedūras uzsākšanas stadijā pastāvēja palīdzība, kas izriet no lauksaimniecības pamatnostādņu 3.5. punkta piemērošanas lauka. Tajā paredzēts, ka, lai būtu saderība ar kopējā tirgus principiem, jebkuram atbalsta pasākumam jābūt ar motivējošu elementu vai jāprasa ekvivalenta pakalpojums no tā saņēmēja. Šai gadījumā atbrīvošana no nodevas nozīmēja izmaksu atvieglojumus, kam nebija nekāda motivējošā elementa un ekvivalenta pakalpojuma no saņēmēja puses. Tādējādi saderība ar konkurences noteikumiem izmeklēšanas procedūras uzsākšanas stadijā netika pierādīta.

(30) Attiecībā uz dzīvnieku miltu iznīcināšanu izmeklēšanas procedūras uzsākšanas stadijā Komisijai nebija iespējams izteikt viedokli par šī finansējuma atbilstību, jo tā precīzi nezināja, uz kāda tipa produktu attiecas atbalsts un, it īpaši, vai par miltiem, kas saražoti pēc 2000. gada decembra Kopienas aizlieguma, var saņemt šo atbalstu. Pie tam Komisija nezināja, vai izmaksātās kompensācijas tā sauktās iznīcināšanas ietvaros ietvēra pārmērīgas kompensācijas vai nu miltu īpašniekiem vai uzņēmumiem, kuriem tika uzdots tos iznīcināt. Komisija lūdza Francijas valsts iestādēm precizēt atbalstu saņēmušo produktu tipu, norādot to ražošanas datumu, un piegādāt visa veida informāciju, kas ļautu pārbaudīt, kā tās izvairījušās no pārmērīgas kompensēšanas.

2.2. ATBALSTA SHĒMU FINANSĒŠANA

(31) Līdz 2000. gada 31. decembrim SPI finansēja ar parafiskālo nodevu, ko ieturēja no gaļas un gaļas produktu mazumtirdzniecības. Šīs nodevas ieņēmumus novirzīja uz fondu, kam bija uzticēta to pārvaldīšana. Komisija atgādināja,

ka tā parasti uzskata, ka valsts palīdzības finansējums caur obligātiem maksājumiem var atstāt sekas uz palīdzību, piešķirot tai aizsargājošu efektu, kas pārsniedz tiešo atbalstu un attiecīgi atbalstu nevar finansēt ar parafiskālām nodevām, kas tādā pašā veidā skar no citām dalībvalstīm importētus produktus. Komisija uzskatīja, ka izmeklēšanas procedūras uzsākšanas stadijā iegūtā summa, apliekot ar nodevu no citām dalībvalstīm importētus produktus ar nolūku finansēt SPI, varētu sastādīt atbalsta finansējumu, kas nav saderīgs ar konkurences noteikumiem un attiecīgi šādi finansēts valsts atbalsts nav saderīgs ar Līgumu identiskā pasākumā.

(32) No 2001. gada 1. janvāra nodevas ieņēmumi tika tieši novirzīti vispārējā valsts budžetā. Komisija atgādināja, ka, vadoties no savas prakses, tā uzskata, ka vispār nodevas ieņēmumu iepludināšana valsts budžeta sistēmā padara neiespējamu izveidot saiti starp tā saukto nodevu un noteikta sabiedriskā pakalpojuma sniegšanu un finansēšanu. Līdz ar to vairs nebūtu iespējams apgalvot, ka nodevai ir diskriminējošs raksturs attiecībā pret citiem produktiem, jo nodevas ieņēmumi saplūstu ar pārējiem valsts ieņēmumiem, un atbalsta finansēšana vairs tieši netiktu saistīta ar tiem.

(33) Tomēr pastāvēja nopietnas šaubas par patiesu saites trūkumu starp resursiem un to izmantošanu. Tāpēc likās, ka ieplūstot budžetā, nodevas ieņēmumi tiek novirzīti precīzi Lauksaimniecības ministrijas nozarei, no kurienes tālāk iemaksāti CNASEA budžetā, iestādei, kas nodrošina izciršanas pakalpojuma finanšu pārvaldību⁽¹⁾. Nodevas ieņēmumu un pakalpojuma finansējuma atbilstība, starp citu, izrādījās gandrīz pilnīga.

(34) Tiesa atgādināja, ka iespējamās saites pastāvēšana starp takācijas režīmu un atbalstu sagādā nopietnas grūtības, lai izvērtētu atbalsta saderību ar Līgumu. Tiesa precizē, ka nopietnu grūtību gadījumā, lai izvērtētu kāda valsts pasākuma saderību ar Līguma normām, vienīgi uzsākot 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru, Komisija varēs izvērtēt jautājumus, kas ietverti par minētajiem tiesību aktiem iesniegtajās sūdzībās⁽²⁾.

(1) Kolektīvais budžeta ziņojums 2000. gadam, dokuments Nr. 2775, II sēj.

(2) Tiesas 2001. gada 3. maija spriedums lietā C-204/97, Portugāle pret Komisiju, Krāj., I-3175. lpp.

(35) Izmeklēšanas procedūras uzsākšanas stadijā Komisija nevarēja izteikt viedokli par saderību ar Līgumu, tāpēc, ka pastāvēja potenciāli diskriminējoša sistēma attiecībā pret importētajiem produktiem no citām dalībvalstīm, uz kuriem arī attiecās nodeva.

(36) Komisija norādīja, ka ja valsts atbalsta finansējums tiktu uzskatīts kā nesaderīgs ar konkurences noteikumiem, šādi finansēts valsts atbalsts arī būtu jāuzskata par nesaderīgu tik ilgi, kamēr šāds nelikumīgs finansējums pastāv. Patiešām, atbalsta finansējuma likumīgums ir nepieciešams nosacījums, lai varētu noteikt, vai šī valsts atbalsts ir pieļaujams.

2.3. LĪGUMA 86. PANTA 2. PUNKTS

(37) Komisija atgādināja arī, ka jebkuram konkurences noteikumu pārkāpumam, kas attaisnojams ar Līguma 86. panta 2. punktu, jāierobežojas ar pasākumiem, kas strikti nepieciešami kāda pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi darbībai. Tomēr izmeklēšanas procedūras uzsākšanas stadijā Komisija neredzēja, kādā veidā izciršanas bezmaksas sistēma attiecībā uz lopkopjiem un kautuvēm bija vajadzīga pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sekmīgai darbībai. Tāpat Komisija nesaskatīja, kāpēc izciršanas pakalpojuma sekmīgai darbībai bija vajadzīgs iespējamais darbības atbalsts, kas domāts ar nodevu neapliktajiem uzņēmumiem vai izciršanas uzņēmumiem attiecībā uz iespējamiem maksājumiem, kas pārsniedz izciršanas pakalpojuma sniegšanas tīrās izmaksas. Tā nesaprata arī to, kāpēc nepieciešama no citām dalībvalstīm nākušo produktu aplikšana ar nodevu.

(38) Visbeidzot Komisija procedūras uzsākšanas stadijā nevarēja izslēgt, ka rezultātu kopums, kas izriet no Francijas izciršanas sistēmas organizēšanas varētu skart apmaiņas attīstību starp dalībvalstīm pretēji Kopienas interesēm, tādējādi padarot nepiemērojamu Līguma 86. panta 2. punktu. Kā iepriekš norādīts, šīs sekas varēja attiekties gan uz gaļas brīvo tirdzniecību, gan kautuvju pakalpojumiem.

3. CITI BŪTISKI ELEMENTI

(39) Kā jau tika minēts 2. apsvērumā, 2000. gada 18. septembrī Komisija izteica argumentētu viedokli par izciršanas nodevu. Šajā viedoklī Komisija konstatēja, ka izciršanas nodevas sistēma veido diskriminējošu fiskālu pasākumu, kas nav saderīgs ar Līguma 90. pantu, jo nodeva tiek piemērota gaļai, kas ievesta no citām dalībvalstīm, neskatoties uz to, ka vienīgi Francijas gaļas ražotāji izmanto SPI, ko finansē ieņēmumi no minētās nodevas.

(40) Turklāt Lionas administratīvā apelācijas tiesa saskaņā ar Līguma 234. pantu lūdza Tiesai sniegt prejudiciālo nolēmumu par Līguma 87. panta 1. punkta ⁽¹⁾ interpretāciju saistībā ar izciršanas nodevu. Tiesa šai lietā pasludināja spriedumu 2003. gada 20. novembrī (turpmāk – “GEMO lieta”).

(41) Saistībā ar GEMO lietu Lionas administratīvā apelācijas tiesa lūdza Tiesai sniegt prejudiciālo nolēmumu par to, vai Vispārējā nodokļu kodeksa 302. ZD pantā paredzētā nodeva par gaļas iepirkšanu iekļaujama tiesību normās, ko var uzskatīt par atbalstu Līguma 87. panta nozīmē.

(42) Tiesa atbildēja, ka dzīvnieku liķu un kautuvju atkritumu savākšanas un iznīcināšanas darbība, kuru izmanto lopkopji un Francijas kautuves, ir valsts kompetencē. Tiesa nolēma, ka Līguma 87. panta 1. punktam jātiek interpretētam tādā nozīmē, ka režīms, kas lopkopjiem un kautuvēm nodrošina bezmaksas kautuvju atkritumu savākšanu un iznīcināšanu, kvalificējams kā valsts atbalsts.

III. TREŠO PERSONU IESNIEGTĀS PIEZĪMES

(43) Ieinteresētās puses iesniedza turpmāk izklāstītas piezīmes, kas tika nodotas Francijai 2003. gada 11. februārī.

1. PIEZĪMES, KO IESNIEGUŠI DAŽI IEINTERESĒTIE UZŅĒMUMI

(44) Uzņēmumi, kas iesniedza savas piezīmes, lūdza saglabāt konfidencialitāti attiecībā uz to identitāti. Izskatījusi minētos iemeslus, Komisija uzskatīja par lietderīgu ievērot to gribu.

(45) Pēc šo uzņēmumu teiktā, izciršanas nodeva ir atbalsts Līguma 87. panta nozīmē, jo īpaši lopkopju un kautuvju interesēs. Tādējādi, saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu, atbrīvojot lopkopjus un kautuves no viņām domātajām finansu izmaksām, izciršanas nodeva sagādājusi ekonomiskas priekšrocības “dažiem uzņēmumiem”, kas ietekmē “tirdzniecību starp dalībvalstīm” un “izkropļo konkurenci”, tāpēc, ka samazina Francijas gaļas eksporta izmaksas un uzliek izmaksas importētajai gaļai par bīstamu dzīvnieku produktu iznīcināšanu, izmaksas, kas tām jau bijušas uzliktas to izcelsmes valstī.

(1) Tiesas 2003. gada 20. novembra spriedums lietā C-126/01, Ekonomikas, finanšu un rūpniecības ministrs pret GEMO SA, Krāj. 2003., I-13769. lpp.

- (46) Turklāt pasākums esot nelikumīgs, jo tas nav ticis paziņots Komisijai. Komisijas gala slēdziena par saderību mērķis nebūtu *a posteriori* leģitimizēt veiktās darbības, kas nebija spēkā tāpēc, ka tās tika veiktas, neievērojot Līguma 88. panta 3. punkta minēto aizliegumu. Tātad šā iemesla dēļ atbalsts būtu jāuzskata par nesaderīgu.
- (47) Visbeidzot, izciršanas pakalpojumam nevajadzētu tikt iekļautam Līguma 86. panta 1. punkta noteikumos. Tādējādi, ja patiešām izciršanas pakalpojums ir jāfinansē, tad nav nepieciešams nodrošināt šo finansējumu ar nelikumīgu atbalstu. Šis finansējums varētu veidoties no izmaksām, ko segtu pakalpojuma lietotāji un kas atsauktos uz gaļas cenu, ko maksā patērētājs. Vēl vairāk, nodeva veido diskrimināciju starp valsts produktiem un līdzīgiem importētiem produktiem, tādējādi ietekmējot tirdzniecības attīstību, kas ir pretrunā ar Kopienas interesēm. Šāda piemērošana būtu šķērslis Līguma 86. panta 2. punkta piemērošanai.
2. PĀRTIKAS PRODUKTU PĀRSTRĀDES UZŅĒMUMU ASOCIĀCIJAS (ADEPALE) IESNIEGTĀS PIEZĪMES
- (48) ADEPALE atzīmē, ka nodevas izveidošanas pamatā bijušas nopietnas problēmas liellopu karkasu iznīcināšanā, kas sekoja GSE epidēmijai. Tomēr lielākā daļa karkasu, kam vajadzēja tikt iznīcinātiem, nāca no piena ganāmpulkiem, kas gaļu piegādā tikai epizodiski. Sekojoši ADEPALE uzskata, ka specifiskais nodevas lauks "gaļa" un pilnīga piena produktu izslēgšana nav pieņemami. Vispārīgākās kategorijās runājot, ja nepieciešams aplikēt ar nodevu nozares, kas ražo iznīcināmus karkasus, tas jādara vismaz nediskriminējošā veidā, citādi šādiem apsvērumiem būtu jātiec attiecinātiem arī uz olu produktiem.
- (49) Tā kā nodeva piemērojama produktiem uz gaļas bāzes, kas satur gaļu vismaz 10 % apmērā no to svara, nodeva attiecas uz dažādām un daudzveidīgām pusfabrikātu sastāvdaļām, tādām kā augu produkti, iepakojums un, plašāk runājot, fiksētie izdevumi un izmaksas par uzņēmumu darbaspēku, ražojot pusfabrikātus. ADEPALE vērsas pret 10 % sliekšni, ko izvēlējusies Francijas administrācija, un uzskata, ka produkti uz gaļas bāzes ir produkti, kuros gaļa sastāda lielāko daļu no svara.
- (50) Bez tam ADEPALE konstatē, ka praktiski runa ir par nodevu uz patēriņu, kas diskriminējošā veidā tiek uzlikta dažu produktu pārdošanas cenai mazumtirdzniecībā. No tā izriet nozīmīga atkāpe no konkurētspējas to produktu starpā, kas satur 10 % gaļas, un citiem pārtikas produktiem, tas ir, piena vai olu produktiem, augu produktiem, kā arī produktiem, kas pagatavoti ar mazāk kā 10 % gaļas to sastāvā.
- (51) Visbeidzot, ja nodevas ieviešanu motivēja sabiedrības veselības nodrošināšana, tad tās finansēšanu un sanitāro uzraudzīšanu principā, pēc ADEPALE uzskata, paredz 1996. gada 26. jūnija Padomes Direktīva 96/43/EK, kas labo un konsolidē Direktīvu 85/73/EEK, lai nodrošinātu dzīvju dzīvnieku un atsevišķu dzīvnieku produktu veterinārās pārbaudes un kontroles finansēšanu, un labo Direktīvas 90/675/EEK un 91/496/EEK ⁽¹⁾, un tās transponēšana Francijas likumos.
3. TIRDZNIECĪBAS UN IZPLATĪŠANAS UZŅĒMUMU FEDERĀCIJAS (FCD) IESNIEGTĀS PIEZĪMES
- (52) FCD jau uzskatīja, ka atbalsts piešķir dubultas priekšrocības: tas ierobežo uzņēmēja risku, kas tam dabiski jāuzņemas izciršanas uzņēmumos, un izslēdz izmaksas, kas parasti bija jāsedz dzīvnieku liķus un kautuvju atkritumus ražojošajiem lopkopjiem un kautuvēm no to budžeta.
- (53) FCD pasvītro, ka pastāv Francijas SPI finansēšanas mehānisma neatbilstība Līguma 86. panta 2. punktam tāpēc, ka nav pietiekami efektīvu pasākumu, kas nodrošinātu patiesu konkurenci valsts pasūtījumu līgumu slēgšanā par sabiedrisko pakalpojumu izciršanā un tāpēc, ka pastāv šī pakalpojuma finansējuma pārmērīga kompensēšana.
- (54) FCD dara zināmu arī to, ka valsts fondi, kurus izmantoja Francijas izciršanas uzņēmumi, bija domāti ne tikai SPI finansēšanai, kā to definē likums, bet arī citu darbību finansēšanai, kas neietilpst likuma piemērošanas laukā, tādi kā gan pēc 2000. gada decembra Kopienas aizlieguma, gan pirms šī datuma izgatavoto dzīvnieku miltu iznīcināšana, par ko izcirtējiem steidzami un bez konkursa izsludināšanas tika izmaksāta palīdzība 205 miljonu euro apmērā.

(1) OV L 162, 1.7.1996., 1. lpp.

(55) FCD ziņo, ka kopš 2002. gada pastāv jauns nelikumīgs valsts atbalsts, ko finansē ar gaļas iepirkuma nodevu lauku miesnieku interesēs, kas paši iznīcina mugurkaula kaulus tiešā kontaktā ar liellopu, kas vecāki par 12 mēnešiem, kaulu smadzenēm. Šā atbalsta apjoms esot bijis 20 miljoni euro.

4. SPĀNIJAS IESNIEGTĀS PIEZĪMES

(56) Spānija ziņo par faktu, ka ar šo sistēmu tiek diskriminēts gaļas un gaļas produktu imports no citām valstīm, jo tām jāmaksā nodeva, nesaņemot par to nekādu kompensāciju, jo nodevas ieņēmumus izmanto vienīgi Francijas lopkopji un kautuves.

(57) Šī problēma Spānijā esot saasinājusies tāpēc, ka šai valstī no 2002. gada 1. janvāra atcelta valsts atbalsta shēma un tāpēc, ka visas gaļas atkritumu iznīcināšanas izmaksas jau iekļautas eksportēto produktu cenā. Kas attiecas uz saimniecībās atrastiem kritušiem dzīvniekiem, kopš šā datuma tāpat atcelts jebkāds atbalsts, un ar apdrošināšanas shēmu jānosedz iespējamie lopkopju izdevumi.

IV. FRANCIJAS IESNIEGTĀS PIEZĪMES

(58) Savā 2002. gada 10. oktobra vēstulē Francijas valsts iestādes iesniedza savas piezīmes par Komisijas Lēmumu atklāt Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru par minēto atbalstu. Pēc Komisijas lūguma 2004. gada 23. septembrī tika nosūtīta papildu informācija.

(59) Francijas valsts iestādes uzskatīja par nepieciešamu īsi atgādināt vispārējo SPI ekonomisko situāciju. Tās paskaidroja, ka SPI tika izveidots ar 1996. gada 26. decembra likumu Nr. 96-1139 GSE krīzes kontekstā. Šis likums iekļaujams sanitārajās normās, kas satur divus būtiskus rīkojumus:

— ar 1996. gada 28. jūnija rīkojumu izdarīti grozījumi 1991. gada 30. decembra rīkojumā un paredzēti to gala produktu sadedzināšanas pasākumi, kas radušies no augsta riska vielām, kādi ir fermas dzīvnieki, kas nav nokauti cilvēka pārtikai, citi dzīvnieku liķi, dzīvnieki, kas nokauti slimības apkarošanas nolūkā, dzīvnieku atkritumi, kam ir klīniskas uz cilvēkiem vai citiem dzīvniekiem pārnesamu slimību pazīmes, dzīvnieki, kas miruši transportēšanas laikā, dzīvnieku atkritumi, kas apdraud cilvēku vai dzīvnieku veselību,

— ar 1996. gada 10. septembra rīkojumu apturēta dažu atgremotājdzīvnieku audu un tos saturošo produktu, sauktu par noteiktā riska materiālu (NRM) laišana tirgū un lietošana pārtikā. Šis rīkojums paredzēja tirgošanās aizliegumu ar dažu liellopu, aitu un kazu galvaskausa smadzenēm, mugurkaula smadzenēm un acīm un šo produktu aplikšanu ar nodokli ar tādiem pašiem nosacījumiem kā augsta riska produktus.

(60) Šie rīkojumi, kas tika pieņemti, lai aizsargātu patērētāju veselību, profilakses nolūkos aizliedza lietot uzskaitītos produktus barības ķēdē un obligāti prasīja tos sadedzināt. Pēc Francijas valsts iestāžu teiktā šīm normām bija nozīme tikai tad, ja tās iekļaujas sistēmā, kas garantē pilnīgu efektivitāti. Tāda nebija norma par izciršanu, kas izrietēja no 1975. gada 31. decembra likuma Nr. 75-1336, ar ko papildināja un grozīja Lauku kodeksu attiecībā uz izciršanas industriju⁽¹⁾, kas savukārt balstījās uz izcirtēja savākto produktu izmantošanu, par ko kompensācijai tika piešķirts savākšanas monopols noteiktā perimetrā.

(61) Šajos apstākļos Francijas valsts iestādes nolēma izveidot valsts pakalpojumu izciršanā, kura uzdevums ir savākt un iznīcināt visas sadedzināšanai paredzētās noteiktās augsta riska vielas.

(62) Lauku kodeksa 264. pants, kurā grozījumi izdarīti ar 1996. gada 26. decembra likumu Nr. 96-1139, nosaka: "Kautuvēs izņemto dzīvnieku liķu, kā arī gaļas un subproduktu, kas atzīti par neizmantojamiem cilvēku vai dzīvnieku pārtikā, savākšana un iznīcināšana ir valsts pakalpojuma uzdevums, un par to atbildīga ir valsts."

(63) Kopš 2001. gada 28. decembra likuma Nr. 2001-1275 jēdziens par NRM, kas GSE ietilpa kā kautuvju atkritumi, tika tieši nosaukts šajās normās.

⁽¹⁾ Francijas Republikas OV, 3.1.1976., 150. lpp.

- (64) Šai sakarā Francijas valsts iestādes Komisijai precizēja, ka SPI neattiecas uz produktiem, kas satur sanitāru risku cilvēku vai dzīvnieku veselībai, tas ir aptuveni 10 % no dzīvnieku atkritumiem 1996. gadā, citi dzīvnieku izcelsmes subprodukti arī turpmāk tiek savākti privāttiesību līguma ietvaros. No 2000. gada šie procenti sasniedz 30 % līmeni sakarā ar NRM saraksta paplašināšanos. Šīs normas atšķiras no 2000. gada 1. decembra dekrēta Nr. 2000-1166⁽¹⁾ noteiktajām, izveidojot kompensācijas pasākumu dažiem uzņēmumiem, kas ražo miltus un taukus, kuru izmantošanu dzīvnieku barībā aizliedz 2000. gada 14. novembra rīkojums. Šī pēdējā norma tika paziņota Komisijai 2002. gada 18. janvārī.
- (65) Attiecībā uz miltiem Francijas valsts iestādes precizē, ka SPI sedz tikai miltu sadedzināšanas izmaksas, kas radušās no pārstrādātajiem produktiem, kas savākti šā pakalpojuma ietvaros. Tas nefinansē tādu produktu sadedzināšanu, kas radušies pēc aizlieguma lietot miltus dzīvnieku barībā.
- (66) SPI finansējums no 1997. gada 1. janvāra līdz 2000. gada 31. decembrim tika nodrošināts ar nodevu, ko paredzēja 1996. gada 26. decembra likuma Nr. 96-1139 1. pants, un kas tika novirzīta CNASEA pārvaldītā fondā. No 2001. gada 1. janvāra to nodrošina valsts budžets.
1. PAR ATBALSTA PASTĀVĒŠANU IZCIRŠANAS UZŅĒMUMIEM
- (67) Francijas valsts iestādes dara zināmu, ka procedūras uzsākšanas lēmuma 27. un 48. punktā Komisija pieļauj, ka SPI, ko attaisno sabiedrības veselības un vides aizsardzības mērķi, var ietilpt vispārēju interešu jēdzienā Līguma 86. panta 2. punkta izpratnē. Komisija uzdeva jautājumu par atlīdzināšanu no sabiedriskajiem līdzekļiem uzņēmumiem, kam uzticēts SPI.
- (68) Francijas valsts iestādes paskaidroja, ka kopējā izcirkšanas uzņēmumiem izmaksātā summa laika periodā no 1997. līdz 2002. gadam sasniedz 828 552 389 euro. Tā pilnībā atbilst valsts pakalpojuma izcirkšanā (SPI) izdevumu izmaksām. Summas tika izmaksātas uzņēmumiem vai nu saskaņā ar publiskā konkursa, vai rekvizīcijas rīkojumiem. Konkurssi tika organizēti visbiežāk departamenta un reģiona līmenī, tāpat arī rekvizīcijas, kas bija prefektūras rīkojumu objekts.
- (69) Ņemot vērā valsts pasūtījuma līgumu piešķiršanas noteikumus un rekvizīcijai piemērojamo reglamentu, Francijas valsts iestādes uzskata, ka tie izslēguši iespēju, ka izmaksātās summas varētu iespaidot iespējamās konkurences darbības saņēmējos uzņēmumos.
- (70) Francijas valsts iestādes norāda, ka saskaņā ar Lauku kodeksa 264-2 pantu, tāds kāds tas izriet no 1996. gada 27. decembra dekrēta Nr. 96-1229 par valsts pakalpojumu izcirkšanā, ar ko groza Lauku kodeksu⁽²⁾, kurā grozījumi izdarīti ar 1997. gada 30. oktobra dekrētu Nr. 97-1005⁽³⁾, SPI ir pakļauts valsts pasūtījuma līgumu piešķiršanas procedūrām. Tādējādi Lauku kodeksa 264-2. pantā paredzēts:
- “I – Katrā departamentā par sabiedriskā pakalpojuma izcirkšanā izpildi ir atbildīgs prefekts, un šai nolūkā saskaņā ar procedūru, ko nosaka Kodekss par valsts pasūtījumu, tiek slēgti valsts pasūtījuma līgumi, par kuriem viņš ir atbildīgs šā kodeksa 44. panta nozīmē. Gadījumā, ja to attaisno darbību raksturs, valsts pasūtījuma līgumi var tikt slēgti ar to pašu uzņēmumu par visu pakalpojumu vai tā daļas sniegšanu vairākos departamentos. [...]”
- II – Atkāpjoties no šā panta I. punkta, daži līgumi sabiedriskā pakalpojuma izcirkšanā veikšanai var notikt valsts mērogā, kad tehniskas vai ekonomiskas dabas apsvērumi attaisno to koordināciju šādā līmenī. [...]”
- (71) Francijas valsts iestādes paskaidro, ka piemērojot Lauku kodeksa 264-2. pantu, šie līgumi it īpaši satur administratīvās klauzulas, kas nosaka līgumā iekļauto pakalpojumu raksturu, samaksas veidu par darbībām, kuru izpilde uzticēta valsts pasūtījuma ieguvējam, kas izslēdz jebkuru citu atlīdzību, ko iekasē no valsts pakalpojuma lietotājiem, informāciju par pakalpojuma kvalitātes novērtējumu, kā arī tehniskās klauzulas, kas nosaka savākšanas, transportēšanas, pārstrādes un vajadzības gadījumā dzīvnieku liķu un kautuvju atkritumu iznīcināšanas tehniskos nosacījumus, ievērojot prasītās garantētās sanitārās normas.

(1) Francijas Republikas OV, Nr. 279, 2.12.2000., 19178. lpp.

(2) Francijas Republikas OV, Nr. 204, 31.12.1996., 19697. lpp.

(3) Francijas Republikas OV, Nr. 255, 1.11.1997., 15908. lpp.

- (72) Pamatojoties uz to, valsts pasūtījuma līgumus piešķir šādos apstākļos:
- 1997. gadā departamenta valsts pasūtījuma līgumos bija trīs tehniskās sadaļas: savākšana, pārstrādāšana miltos un miltu sadedzināšana. Gandrīz visos gadījumos sadedzināšanas sadaļa palika neizpildīta, kas izskaidro nozīmīgu miltu uzkrājumu izveidošanos, kas radušies no valsts pakalpojuma izciršanā,
  - 1998. gadā departamenta līmenī noslēgtie līgumi attiecās tikai uz savākšanu un pārstrādāšanu miltos. Attiecībā uz sadedzināšanu tika izsludināts valsts pasūtījuma konkurss, bet tas izrādījās neefektīvs piemērotas infrastruktūras trūkuma dēļ. Patiešām, cementa rūpnīcas, kas likās kā piemērotākās ražotnes, lai nepieciešamības gadījumā sadedzinātu miltus kā kurināmā aizvietotāju, bija tehniski jāpielāgo un ne vienmēr atradās attiecīgo dzīvnieku atkritumu ražošanas vietās,
  - 1999. un 2000. gadā līgumi par savākšanu un pārstrādi atkal tika slēgti departamentu līmenī un līgumi par sadedzināšanu tika slēgti vienīgi miltus "ražošanas" departamentos, vai nu tāpēc, ka tajos atradās pārstrādes rūpnīca, vai bija miltu uzkrājumi.
- (73) Francijas valsts iestādes pasvītēja, ka lielākā daļa valsts pasūtījumu procedūru neļāva nodrošināt SPI veiksmīgai gaitai nepieciešamo pakalpojumu nodrošināšanu.
- (74) Francijas valsts iestādēm vairākkārtīgi un īpaši miltu sadedzināšanas fāzē nācās uzsākt rekvizīcijas, pamatojoties uz seidzamību, veselības normām un sabiedrisko kārtību. Šīs rekvizīcijas tika veiktas, pamatojoties uz 1959. gada 6. janvāra rīkojumu Nr. 62-367 par īpašuma un pakalpojumu rekvizīciju⁽¹⁾ un, piemērojot 1962. gada 26. marta dekrētu⁽²⁾.
- (75) Šie noteikumi paredz, ka atlīdzība par pieprasītajiem pakalpojumiem tiek izmaksāta kompensācijas veidā, kam jākompensē vienīgi tiešie un neapstrīdāmie materiālie zaudējumi, kurus rekvizīcija radījusi pakalpojuma sniedzējam. Šī kompensācija ņem vērā vienīgi izdevumus, kas pakalpojuma sniedzējam patiešām bijuši nepieciešami atlīdzībai par viņa darbu, kapitāla amortizāciju un atmaksu, kas tiek aplēsta uz normāliem pamatiem. Turpretī nekāda kompensācija netiek izmaksāta par iespējamās peļņas liegšanu, ko pakalpojuma sniedzējam varētu sagādāt pilnīgi brīva rikošanās ar rekvizēto īpašumu vai pilnīgi brīva viņa profesionālās darbības veikšana..
- (76) Francijas valsts iestādes iesniedza valsts pasūtījuma līgumu un notikušo rekvizīciju pārskata tabulu pa gadiem un departamentiem. Šī datu tabula sastādīta ar departamentos notikušas aptaujas palīdzību.
- (77) Francijas valsts iestādes paskaidroja, ka valsts pasūtījuma līgumi tika slēgti galvenokārt departamentu līmenī uz dažādiem periodiem (no 6 mēnešiem līdz trim gadiem). Rekvizīcijas bija nepieciešamas, lai uzlabotu situāciju pēc neveiksmīgiem konkursiem vai arī lai nodrošinātu valsts pakalpojuma izciršanā nepārtrauktību valsts pasūtījuma līgumu sagatavošanas laikā vai tāpēc, ka pēkšņi pieauga iznīcināmo subproduktu daudzums un veids, kas izrietēja no jaunajiem sanitārās aizsardzības pasākumiem.
- (78) Tabula, kas minēta 76. apsvērumā, uzskatāmi parāda rekvizīcijas uzsākšanu, sākot ar SPI ieviešanu (1997. gadā) sanitārās nepieciešamības dēļ, kam seko regulāra valsts pasūtījuma līgumu slēgšana subproduktu savākšanai un pārstrādei no 1998. līdz 2000. gadam. Sākot ar 2000. gadu, tika konstatētas grūtības atkārtotā līgumu slēgšanā sakarā ar ļoti jutamām izmaiņām attiecīgo riska vielu jomā. 2001. gadā reģionālie pasūtījumu konkursi, kas notika pēc nacionālā modeļa saskaņā ar jauno Kodeksu par valsts pasūtījumiem izrādījās neveiksmīgi un noveda pie vispārējas nepieciešamības ar 2002. gadu uzsākt rekvizīciju. No šā laika, kā uzskata Francijas valsts iestādes, valsts nevēlējās iesaistīties ilgtermiņa līgumos to juridiskās nedrošības dēļ, ko izraisīja pirmās debātes par Komisijas pamatnostādņu projektu, kas varēja iespaidot Francijas shēmu.
- (79) Šajā juridiskajā kontekstā vairāki uzņēmumi nodrošina izciršanas uzdevumu izpildi. Nozīmīgākie no tiem ir *CAILLAUD*, *SARIA*, *FERSO-BIO* un *Équarrissage Moderne du Var*, kam pieder trīspadsmit rūpnīcas un kas pārstrādā dzīvnieku miltos svaigus atkritumus, kas izriet no SPI. Citi uzņēmumi, tādi kā *VERDANNET* un *SOTRAMO*, nodrošina vienīgi šo atkritumu savākšanu. Vēl citi iesaistās tikai miltu sadedzināšanas stadijā. Pēdējie pieder četrām cementa rūpnīcu grupām *LAFARGE*, *CALCIA*, *VICAT* un *HOLCIM*.

(1) Francijas Republikas OV, 8.1.1959., 548. lpp.

(2) Francijas Republikas OV, 4.4.1962., 3542. lpp.

- (80) Francijas valsts iestādes norāda, ka visās savākšanas un pārstrādes stadijās atkritumi, kas nākuši no SPI, tiek pārstrādāti atsevišķi. Runājot par pārstrādi, tā notiek rūpnīcās, kam ir speciālas atļaujas saskaņā ar rīkojumu par speciālām iekārtām, kas nepieciešamas augsta riska vielu pārstrādē. Ņemot vērā šo specifiskumu, šo rūpnīcu darbība gandrīz pilnībā sastāv no SPI radušos vielu pārstrādes. Tātad sniegto pakalpojumu apjoms var tikt precīzi identificēts. Pakalpojuma atbildības daļa var tikt lēsta vidēji līdz 30 % no ražošanas grupu apgrozījuma pārstrādes sektorā.
- (81) Noslēgumā, ņemot vērā SPI institūciju ar likumdošanas tekstu un ar to saistītajām prasībām par valsts pasūtījuma līgumu slēgšanu vai rekvizīciju, Francijas valsts iestādes uzskata, ka atbildība, kas izmaksāta pakalpojuma sniedzējiem SPI ietvaros nepārsniedz radušās papildu izmaksas, ko ir raisījuši obligātā kārtā uzlikto pienākumu izpildīšana.
2. PAR ATBALSTA PASTĀVĒŠANU LOPKOPIJĒM UN KAUTUVĒM
- (82) Francijas valsts iestādes atgādina, ka Komisija uzskata, ka pilnīga lopkopju un kautuvju atbrīvošana no samaksas par dzīvnieku liķu un atkritumu savākšanu varētu tikt uzskatīts kā atbalsts tai nozīmē, ka tā atbrīvo no savākšanas un atkritumu iznīcināšanas izmaksām, kas viņiem būtu jāsedz. Pat ja tāds atbalsts varētu būt attaisnojams sakarā ar slimības apkarošanu, Komisija uzskata, ka tas varētu būt nesaderīgs ar kopējo tirgu tai nozīmē, ka tas pārsniedz pasākumus, ko atļauj lauksaimniecības pamatnostādnes.
- (83) Jau iepriekš Francijas valsts iestādes pievērš Komisijas uzmanību gaļas tirgus īpašajam raksturam laikā no 1996. līdz 2000. gadam. Patiešām, kamēr dzīvnieku liķi un citi atkritumi tika atzīti par nederīgiem izmantošanai Francijā un tika pakļauti obligātai sadedzināšanai ar 1996. gada 28. jūnija un 10. septembra rīkojumiem, citās dalībvalstīs turpināja pārstrādāt šos pašus produktus.
- (84) Kopienas līmenī lēmums par prasību izņemt no tirgus un iznīcināt šos pašus produktus tika pieņemts tikai no 2000. gada 1. oktobra attiecībā uz īpaša riska vielām saskaņā ar Komisijas 2000. gada 29. jūnija Lēmumu 2000/418/EK, kas reglamentēja riska materiālu izmantošanu attiecībā uz transmisīvo sūkļveida encefalopātiju un grozīja Lēmumu 94/474/EK ⁽¹⁾ un no 2001. gada 1. marta saskaņā ar Komisijas 2000. gada 27. decembra Lēmumu 2001/25/EK aizliedza izmantot dzīvnieku subproduktus dzīvnieku barībā ⁽²⁾.
- (85) Pēc Francijas valsts iestāžu domām, četru gadu laikā normu saskaņošanas trūkuma dēļ var uzskatīt, ka liellopu gaļas fiksētās cenas noteikšanā citās dalībvalstīs, kurās ņēma vērā iespējamās dzīvnieku liķu un citu atkritumu savākšanas izmaksas, tika ņemts vērā arī šo produktu vērtības pieaugums. Francijā atbrīvošana no izdevumiem, kas saistīti ar šo pašu produktu izciršanu, varēja atsaukties uz liellopu gaļas tirgus sektora cenu, taču šī ietekme, pēc Francijas valsts iestāžu domām, nevarēja būt nozīmīgāka kā atsaušanās uz šo tirgus sektoru, kādu izraisīja izciršanas nodevas nomaksāšana sektora lejastecē.
- (86) Francijas valsts iestādes uzskata, ka, ja SPI izveidošanas sekas būtu izpaudušās kā gaļas cenas samazināšanās, būtu parādījušās skaidri saskatāmas Francijas gaļas eksporta priekšrocības salīdzinājumā ar citām dalībvalstīm, taču tā tas nav noticis. Nav konstatētas nekādas priekšrocības eksporta attīstībā uz Apvienoto Karalisti, vienīgo dalībvalsti, kurā GSE krīzes izplatības dēļ tika ieviesti stingri noteikumi dzīvnieku liķu pārstrādē un sadedzināšanā.
- (87) Ja Komisija tomēr nolemtu, ka tas ir atbalsts Līguma 87. panta nozīmē, Francijas valsts iestādes uzskata, ka tas būtu attaisnojams kā pasākums, kas iekļaujas normās par dzīvnieku slimību apkarošanu. Šī atbilstība varētu tikt atzīta, ievērojot 1986. gada 10. novembra darba dokumentu, kas piemērojams sabiedriskā pakalpojuma izciršanā izveidošanai vai saskaņā ar lauksaimniecības pamatnostādņēm, proti, to 11.4. un tam sekojošajiem punktiem. Francijā pieņemto pasākumu vienīgais mērķis ir saslimšanas risku novēršana.
- (88) Lai kāds būtu Komisijas pieņemtais pamatojums, Francijas valsts iestādes uzskata, ka atbalsts var tikt atļauts, tiklīdz Kopienas vai nacionālie noteikumi ļauj izveidot oficiālus ietvarus slimības apkarošanai ar mērķi izskaust to ar piespiedu pasākumiem, kas dod pamatu kompensācijām. Šai gadījumā neapstrīdams ir tas, ka GSE apkarošana iekļaujas pasākumu kopumā, kas pieņemti gan Kopienas, gan nacionālajā līmenī.

(1) OV L 158, 30.6.2000., 76. lpp. Lēmums atcelts ar Regulu (EK) Nr. 1326/2001 (OV L 177, 30.6.2001., 60. lpp.).

(2) OV L 6, 11.1.2001., 16. lpp. Lēmums atcelts ar Regulu (EK) Nr. 446/2004 (OV L 72, 11.3.2004., 62. lpp.).

- (89) GSE krīze uzskatāmi parādīja sanitāros riskus, kam pakļauta dzīvnieku liķu un atkritumu, kas kvalificēti kā "augsta riska vielas", un īpaša riska materiālu izmantošana dzīvnieku barībā. Šajā kontekstā par bīstamiem uzskatāmu produktu pilnīga iznīcināšana jānodrošina tādos apstākļos, kas aizliedz jebkura cilvēku vai dzīvnieku veselību apdraudoša riska uzņemšanos.
- (90) Attiecībā uz dzīvnieku liķiem Francijas valsts iestādes apgalvo, ka pati Komisija secinājusi, ka nepieciešams aizliegt šādu produktu izmantošanu, aizliedzot lopkopībā audzējamo dzīvnieku barībā izmantot ne tikai lopus, kas saimniecībās nokauti sakarā ar pasākumiem slimības apkarošanai, bet arī visus saimniecībās beigtos liellopus, kazas, aitas, viennadžu un mājputnus, kas nav nokauti ar mērķi izmantot tos cilvēku pārtikā (iepriekšminētais Lēmums 2001/25/EK).
- (91) Francijas valsts iestādes apgalvo, ka bijuši gadījumi, kad 2001. gadā uzsāktā dzīvnieku liķu izņemšana no lopkopības dzīvnieku barības ķēdes, citās dalībvalstīs, uz ko tas attiecas, izsauca valsts pasākumu pieņemšanu ar mērķi pilnībā segt dzīvnieku liķu iznīcināšanas izdevumus.
- (92) Francijas valsts iestādes uzskata, ka kautuvju atkritumi iekļaujami tai pašā kategorijā kā cilvēka un dzīvnieku veselībai bīstami produkti. Tas attiecas uz produktiem, kas atzīti par cilvēka pārtikai nederīgiem, kuru saraksts ir noteikts 1992. gada 17. marta rīkojumos par nosacījumiem, kādiem jāatbilst dzīvnieku kautuvēm, lai tos varētu izmantot pārtikas ražošanā un svaigas gaļas tirgošanā, un nosacījumiem par sanitārās ekspertīzes noteikumiem šajos uzņēmumos, un 1996. gada 8. jūnija noteikumiem par mājputnu pēckaušanas sanitāro ekspertīzi, kas satur dažādu Kopienas direktīvu norādījumus sanitārajā jomā.
- (93) Gan dzīvnieku liķu, gan kautuvju atkritumu, ieskaitot NRM, savākšana un pārstrāde notiek atsevišķi no citiem atkritumiem.
- (94) Francijas valsts iestādes uzskata, ka no tā izriet, ka SPI finansētie pasākumi ir attaisnojami dzīvnieku slimību apkarošanas sakarā.
3. PAR ATBALSTU UZŅĒMUMIEM, KAS ATBRĪVOTI NO NODEVAS MAKSĀŠANAS
- (95) Attiecībā uz iespējamo atbalstu uzņēmumiem, kas atbrīvoti no nodokļa maksāšanas, ko paredz 1996. gada 26. decembra likuma Nr. 96-1139 1. pants un kas kodificēts Vispārējā nodokļu kodeksa 302.a ZD pantā, Francijas valsts iestādes sniedza turpmāk izklāstītus paskaidrojumus.
- (96) No 1997. gada līdz 2000. gadam šo nodevu maksāja jebkura persona, kas nodarbojās ar gaļas un citu produktu, piemēram, sālījumu, gaļas izstrādājumu, tauku, gaļas konservu, pārstrādātu subproduktu, kā arī dzīvnieku barības uz gaļas vai subproduktu bāzes mazumtirdzniecību, kuru apgrozījums iepriekšējā kalendārajā gadā bija vismaz 2,5 miljoni FRF bez PVN.
- (97) Ar 35. pantu Finanšu likuma labojumos 2000. gadam "Loi de finances rectificative pour 2000" tika paplašināta nodevu bāze attiecībā uz visiem gaļu saturošiem produktiem.
- (98) No 2001. gada 1. janvāra nodeva, vadoties no mēneša iepirkuma bez PVN, tika pacelta no 0,6 % uz 2,1 % līdz 125 000 FRF un no 1 % uz 3,9 % virs 125 000 FRF. Attiecīgi aplikšanas ar nodevu sliekšnis tika pacelts līdz 5 miljoniem FRF (763 000 euro) bez PVN.
- (99) Pēc Francijas valsts iestāžu uzskata, nodokļa sliekšņa noteikšana pamatojas uz objektīviem un racionāliem kritērijiem. Nodevas aprēķināšana atkarībā no nodevas maksātāju apgrozījuma neizraisot konkurences izkropļojumus pēdējo vidū.
- (100) Kritērijs esot objektīvs tāpēc, ka sliekšņa noteikšana izslēdz citu apsvērumu vērā ņemšanu kā īstenoto ieņēmumu summu. Tas esot racionāls, jo atbilst reālam, normālam apgrozījuma aplikšanas ar nodokli režīma sliekšnim PVN sakarā. Šai sakarā Francijas valsts iestādes atgādina, ka nodeva uz gaļas iepirkumu tiek iekasēta un kontrolēta saskaņā ar noteikumiem, kas piemērojami PVN sakarā. Tie paši sliekšņi varētu tikt saglabāti arī citās situācijās, piemēram, kā nodeva par dažām reklāmām.
- (101) Patiešām, uzņēmumi, kas atbrīvoti no nodevas maksāšanas, galvenokārt ir zemnieku saimniecību gaļas vai gaļas izstrādājumu veikali, kuros nodevas iekasēšana izraisītu pārāk augstas izmaksas.
- (102) Bez tam Francijas valsts iestādes dara zināmu, ka, pat ja Komisija pieņemtu argumentu, pēc kura šī izvēle var skart brīvo preču apmaiņu Kopienas iekšienē, šīs izvēles sekas ir ļoti ierobežotas tāpēc, ka:
- lielveikali iepērk savu precī galvenokārt Francijas tirgū. Gaļas imports no citām dalībvalstīm sasniedz apmēram 16 % no visa gaļas patēriņa Francijā un ir domāts ēšanai mājas apstākļos. Tātad lielveikali nepārdod ievērojamos daudzumos gaļu no citām dalībvalstīm,
  - specializētie gaļas tirgotāji nepārdod vienīgi reģionālas vai valsts izcelsmes gaļu. Gluži pretēji, dažas gaļas tirgotavas lielākoties iepērk precī ārvalstīs.

4. PAR SISTĒMAS FINANSĒŠANU

- (103) Francijas valsts iestādes paskaidro, ka Komisija uzskata, ka SPI, iespējams, ticis finansēts ar nodevu, kas nav savietojama ar Līguma 90. pantu, kas aizliedz diskriminējošu iekšējo aplikšanu ar nodokli. Francija atgādina 1998. gadā uzsāktu procedūru par noteikumu nepildīšanu.
- (104) Šai jautājumā Francijas valsts iestādes norādīja Komisijai uz izvērstajiem argumentiem, ko minēja 1998. gada 18. septembra notā Komisijai, atbildot uz 1998. gada 29. jūlija oficiālo brīdinājumu. Šai notā Francijas valsts iestādes secināja, ka izcīršanas nodeva neatbilst nevienam no prasītajiem kritērijiem, lai to kvalificētu kā muitas nodevu vai nodevu, kam ekvivalentas sekas kā muitas nodevai, proti, kas radītu diskriminējošu aplikšanu ar nodokli Līguma nozīmē. Tās pievērš Komisijas uzmanību faktam, ka, rūpējoties par kompromisu, minētā nodeva tika novirzīta valsts kopējā budžetā no 2001. gada 1. janvāra (Finanšu likuma labojumu 2000. gadam "Loi de finances rectificative pour 2000" 35. pants).
- (105) Attiecībā uz pieņēmumiem, pēc kuriem no 2001. gada 1. janvāra nav pastāvējis patiens saites trūkums starp nodevas ieņēmumiem un to novirzīšanu mērķim, Francijas valsts iestādes uzskata, ka tie nevar tikt uzskatīti par pamatotiem. Nodeva tādā pašā veidā kā citi salīdzināmi ieņēmumi, tiek novirzīta valsts kopējā budžetā bez asinējuma precīzam mērķim lauksaimniecības ministrijas sadaļā. Tā kā šī ministrija ir atbildīga par SPI izpildi, tai ir nepieciešami šo pienākumu veikšanai piešķirti līdzekļi. Francijas valsts iestādes apgalvo, ka šie līdzekļi nekādā ziņā nenāk no citur iekasētām nodevām.
- (106) Francijas valsts iestādes atgādina, ka 1996. gada 26. decembra likuma Nr. 96-1139 mērķis ir ierakstīt likumā noteikumus par cilvēku pārtikai neizmantojamo dzīvnieku liķu un atkritumu savākšanu no kautuvēm. Šai nolūkā tā izveidojusi SPI, kā arī tā finansējuma veidu ar jaunu fiskālu paņēmieni. Šai sakarā likums Nr. 96-1139 vienlaicīgi groza Lauku kodeksu un Vispārējo nodokļu kodeksu. Noteikums, kas ierakstīts Vispārējā nodokļu kodeksā ar likuma Nr. 96-1139 1. pantu tikpat atbilstīgi varētu tikt iekļauts Finanšu likumā 1997. gadam "Loi de finances pour 1997". Tomēr procedūras un valsts jauno izdevumu un tiem nepieciešamo ienākumu paralēlisma un mērķu līdzības dēļ, tā kā nodevas ienākumi tolaik tika novirzīti, lai uzturētu fondu SPI finansēšanai, ar likumu Nr. 96-1139302 Vispārējā nodokļu kodeksā tika paredzēta 302.a ZD panta iekļaušana.
- (107) Francijas valsts iestādes atgādina, ka nodeva, kas tika izveidota ar Vispārējā nodokļu kodeksa 302.a ZD pantu ir nodeva par gaļas iepirkumu. Kaut arī dēvēta par "izcīršanas nodevu" pēc sava sākotnējā mērķa, tā nekad nav tikusi šādi nosaukta. Likuma Nr. 96-1139 1. panta B punkts paredz, ka iekasētās nodevas ieņēmumi saskaņā ar Vispārējā nodokļu likuma 302.a ZD pantu tiek novirzīti fondā, kura mērķis ir finansēt izmantošanai nederīgu dzīvnieku liķu un kautuvju atkritumu savākšanu un iznīcināšanu.
- (108) Ar Finanšu likuma labojumiem 2000. gadam "Loi de finances rectificative pour 2000" pēc 2000. gada 31. decembra pārtrauca finansēt fondu ar nodevu par gaļas iepirkumu. Kopš šā laika nodeva par gaļas iepirkumu, kas parādās kā tāda Valsts budžeta fiskālajos ieņēmumos no 2001. gada 1. janvāra, vairs netiek novirzīta specifiskiem izdevumiem, bet tiek iemaksāta kopējā Valsts budžetā. Ar likumu Nr. 96-1139 izveidotais fonds vairs netiek uzturēts. Tika sastādīta tā bilance un izdevumi, kas attiecas uz SPI, tie tieši iegrāmatoti Lauksaimniecības ministrijas budžetā tāpat kā jebkuri citi izdevumi, kas ir tās pārziņā. Finanšu likuma labojumi 2000. gadam "Loi de finances rectificative pour 2000" ir finanšu likuma izmaiņas, kuru mērķis nav grozīt 1996. gada 26. decembra likuma nosaukumu, kura mērķis joprojām ir SPI izveidošana, bet gan grozīt Vispārējo nodokļu kodeksu un tā sauktā sabiedriskā pakalpojuma finansēšanas veidu, izveidojot specifisku budžeta nodaļu.
- (109) Runājot par nodevas summas attīstību pēc 2000. gada, Francijas valsts iestādes norāda, ka tās veikušas izmaiņas nodevu apmērā un nodokļu grozā par gaļas iepirkumu 2001. gada 1. janvārī, kad tā tika novirzīta kopējā valsts budžetā. Līdz 2004. gada 1. janvārim citu izmaiņu nav bijis. Finanšu likuma labojumos 2000. gadam "Loi de finances rectificative pour 2000" veiktās nodevas palielināšanas mērķis papildu citiem fiskālas dabas un budžeta pasākumiem bija sabalansēt valsts ienākumus un izdevumus.
- (110) Tiesa, pēc Francijas valsts iestāžu uzskata, SPI finansēšana no Lauksaimniecības ministrijas budžeta veidoja jaunu nozīmīgu izdevumu, kas apdraudēja valsts ienākumu sabalansētību. No šā datuma nav pasākumu, kas indeksētu nodevas apmēru atkarībā no SPI finansējuma nepieciešamības. Starp citu, Francijas valsts iestādes paskaidro, ka nodevas likmes un bāzes izmaiņas radījušas ienākumus, kas 2001. gadā bija ievērojami augstāki par SPI izdevumu attīstību vispārējās dabas budžeta līdzsvara iemeslu dēļ (skatīt 1. tabulu).

- (111) Francijas valsts iestādes precizēja, ka SPI novirzītie fondi netika izmantoti citiem mērķiem kā šī pakalpojuma finansēšana. No 1997. līdz 2000. gadam fonds, ko pārvaldīja CNASEA, veicis tikai augsta riska produktu savākšanu, pārstrādi un sadedzināšanu, kas ietilpa SPI ietvaros. Tam nevarēja būt cita izmantojuma, jo, pēc Francijas valsts iestāžu uzskata, šai periodā citi izciršanas subprodukti tika izmantoti.
- (112) Nodevas ieņēmumi, starp citu, ir ievērojami zemāki par SPI izmaksām šai periodā. Pēc 2001. gada 1. janvāra par SPI funkcionēšanai vajadzīgajām summām, kas tiek izmantotas SPI finansēšanai un realizēšanai ar Lauksaimniecības ministrijas starpniecību, ik gadu tika nobalsots Parlamentā. Šīs summas tika noteiktas atkarībā no plānotajiem SPI izdevumiem atsevišķi un nesaistot tos ar iespējamo iekasētās nodevas apjomu.
- (113) Francijas valsts iestādes visbeidzot atgādina, ka ieņēmumi no nodevas uzturēja specifisku fondu, kas bija domāts SPI finansēšanai tikai no 1997. līdz 2000. gadam. Šai laikā Lauksaimniecības ministrijai netika piešķirti līdzekļi, lai segtu SPI izdevumus. Budžeta nodaļa 44-71 tika izveidota 2001. gadā. No 1997. līdz 2000. gadam fondā, ko uzturēja gaļas iepirkuma nodeva, neveidojās pārpalikums.
- (114) Pēc Francijas valsts iestāžu uzskata pēc 2001. gada 1. janvāra nevar tikt izveidota korelācija starp nodevas iekasēšanu un līdzekļiem, kas piešķirti Lauksaimniecības ministrijai, kas nāk no kopējiem valsts budžeta ienākumiem.
- (115) Turpmāk iekļautajā 1. tabulā, ko nosūtījušas Francijas valsts iestādes, parādīti ieņēmumi no nodevas un SPI izdevumi. No tās izriet, ka kopējie izciršanas nodevas ieņēmumi no 1997. līdz 2002. gadam bijuši 1 337 676 215 euro, kopējā summa, kas samaksāta par SPI, bijusi 828 552 389 euro.

1. tabula

(Summas euro)

	Ieņēmumi no nodevas, kas iegrāmatoti Valsts kasē	SPI izdevumi	Ieņēmumi no nodevas, kas iegrāmatoti Valsts kasē	Budžeta summas, kas izmaksātas CNASEA	SPI izdevumi
1997	83 702 949	63 577 613			
1998	111 557 213	101 235 325			
1999	98 223 855	104 428 265			
2000	93 868 217	147 839 108			
starpsumma 1	387 352 234	417 080 311			
2001			423 083 271	185 684 975	181 777 656
2002			527 240 710	224 891 780	229 694 422
starpsumma 2			950 323 981	410 576 755	411 472 078

5. PIEZĪMES PAR TREŠO PERSONU APSVĒRUMIEM

- (116) Savā 2003. gada 9. aprīļa vēstulē Francijas valsts iestādes atbildēja uz trešo personu iesniegtajiem apsvērumiem. Šie apsvērumi savukārt izsauca turpmāk izklāstītus komentārus.
- (117) Attiecībā uz piezīmēm, pēc kurām SPI neattiecas uz Līguma 86. panta 2. punkta piemērošanas lauku, Francijas valsts iestādes uzskata, ka uzņēmumi, kam bija uzdots sniegt SPI, jāuzskata par tādiem, kas sniedz pakalpojumu vispārējās tautsaimnieciskās interesēs, proti, sabiedrības veselības aizsardzības iemeslu dēļ.
- (118) Kas attiecas uz FCD apsvērumiem, Francijas valsts iestādes uzskatīja par nepieciešamu precizēt, ka SPI nodarbojas ar augsta riska produktu izņemšanu un iznīcināšanu, lai kāda būtu to izcelsme, un ka nepastāv atšķirīga pieeja atkarībā no SPI lietotājiem.
- (119) Runājot par iespējamo pārmērīgo kompensāciju SPI samaksās, Francijas valsts iestādes uzskata, ka nevar būt runa par pārmērīgām kompensācijām samaksās izciršanas uzņēmumiem tikmēr, kamēr par šo pakalpojumu tiek samaksāts vai nu saskaņā ar valsts pasūtījuma līgumu slēgšanas procedūru vai rekvizīciju, kas attaisno kompensāciju izmaksāšanu par tiešiem un nepārprotamiem materiāliem zaudējumiem, kas radušies no pienākuma izpildīšanas, ko uzdevis operators.

- (120) Francijas valsts iestādes paskaidro, ka pretēji FCD apgalvojumam SPI novirzītie fondi nefinansē citas darbības, kas neietilpst likuma piemērošanas laukā. Tādējādi SPI atšķiras ar normām, kas tika izstrādātas, lai veiktu miltu iznīcināšanu pēc aizlieguma lietot minētos miltus dzīvnieku barībā.
- (121) Francijas valsts iestādes paskaidro, ka uzdevumu attiecināšana uz visiem īpaša riska materiāliem, ko piemin FCD, nozīmē tikai Eiropas parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulas (EK) Nr.1774/2002, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam ⁽¹⁾ noteikumu ieviešanu. Pirms šīs regulas stāšanās spēkā liellopu, kas vecāki par divpadsmit mēnešiem, mugurkauli netika minēti kā NRM. Visi NRM, kas netika minēti un vārdā nosaukti Francijas likumā, pēc Francijas valsts iestāžu uzskata ietilpst kautuvju atkritumu kategorijā. Mugurkaulu iekļaušana NRM sarakstā, pat tad, kad tie netiek izņemti no kautuves, bet no gaļas veikala, esot noveduši Francijas valsts iestādes tīši identificēt likumā NRM. Tās apgalvo, ka ar grozījumiem likumdošanā tika vienīgi piemērots pieejas vienlīdzības principu, saskaņā ar ko jebkuram NRM turētājam ir tiesības izmantot SPI ar tiem pašiem nosacījumiem.
- (122) Attiecībā uz Spānijas valdības piezīmēm Francijas valsts iestādes sniedza skaitļus, kas parāda, ka spāņu svaigās vai saldētās gaļas eksports uz dalībvalstīm un trešajām valstīm kopš 1995. gada pieaudzis pretēji Francijas gaļas eksportam. Šajā situācijā Francijas valsts iestādes uzskata, ka Spānijas valsts iestādes nevar runāt par SPI pakalpojuma bezmaksas izmantošanas ietekmi Francijā, lai attaisnotu nelabvēlīgu gaļas tirdzniecības attīstību, kas ir apgalvojums, kura argumentācijai tās nedod nekādu skaitlisku pierādījumu.
- (124) Līguma 87. līdz 89. pants piemērojami cūkgaļas nozarē saskaņā ar 21. pantu 1975. gada 29. oktobra Padomes Regulā (EEK) Nr. 2759/75 par cūkgaļas tirgus kopējo organizāciju ⁽²⁾. Tie piemērojami arī liellopu gaļas nozarē saskaņā ar 40. pantu ar 1999. gada 17. maija Padomes Regulā (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju ⁽³⁾. Pirms visjaunākās pieņemšanas, tie bija piemērojami tai pašā nozarē saskaņā ar 24. pantu 1968. gada 27. jūnija Padomes Regulā (EEK) Nr. 805/68 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju ⁽⁴⁾. Tie ir piemērojami mājputnu gaļas nozarē saskaņā ar 19. pantu 1975. gada 29. oktobra Padomes Regulā (EK) Nr. 2777/75 par mājputnu gaļas tirgus kopīgo organizāciju ⁽⁵⁾.
- 1.1. VALSTS RESURSU FINANSĒTAS SELEKTĪVAS PRIEKŠROCĪBAS PASTĀVĒŠANA
- (125) Tiesai jau izteica savu viedokli par Francijas sabiedrisko pakalpojumu izciršanā GEMO lietas sakarā. Kā Tiesa to precīzē minētajā lietā, Līguma 87. panta 1. punkts liek noteikt, vai pastāvošajos juridiskajos ietvaros valsts pasākumam ir tāds raksturs, ka tas dod priekšroku "atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai" attiecībā pret citiem. Apstiprinājuma gadījumā pasākums atbilst izveidojušās selektivitātes nosacījumam kā valsts palīdzība, ko paredz minētais noteikums.
- (126) Vēl vairāk pēc Tiesas uzskata par atbalstu tiek uzskatīta tāda iejaukšanās, kas, lai kādā formā būtu, var tikt uzskatīta kā tieša vai netieša uzņēmumu atbalstīšana vai kam jātiekt uzskatītai kā ekonomiskai priekšrocībai, ko tās saņēmējs uzņēmums neizmanto normālos tirgus nosacījumos ⁽⁶⁾.

V. NOVĒRTĒJUMS

1. LĪGUMA 87. PANTA 1. PUNKTS.

- (123) Saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu, ja vien šis Līgums neparedz ko citu, ar kopējo tirgu nav saderīga nekāda palīdzība, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl šāda palīdzība iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

- (127) Turklāt, joprojām vadoties no Tiesas jurisprudences, par atbalstu tiek uzskatīti tādi pasākumi, kas dažādās formās atvieglo izmaksas, kas parasti jāsedz no uzņēmuma budžeta un kas līdz ar to, neesot subsīdijas vārda tiešā nozīmē, ir ar tādu pašu raksturu un tām ir identiskas sekas ⁽⁷⁾.

⁽²⁾ OV L 282, 1.11.1975., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr.1365/2000 (OV L 156, 29.6.2000., 5. lpp.).

⁽³⁾ OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1899/2004 (OV L 328, 30.10.2004., 67. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 148, 28.6.1968., 24. lpp. Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 1254/1999.

⁽⁵⁾ OV L 282, 1.11.1975., 77. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Tiesas 2003. gada 24. jūlija spriedums lietā C-280/00, *Altmark*, Krāj. I-07747.lpp. un Tiesas 2003. gada 22. novembra spriedums apvienotajās lietās C-34/01 un C-38/01, *Enirisorse*, krājumā vēl nav publicēts.

⁽⁷⁾ Tiesas 2003. gada 22. maija spriedums lietā C-355/00, *Freskot*, Krāj. I-5263. lpp.

⁽¹⁾ OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 668/2004 (OV L 112, 19.4.2004., 1. lpp.).

(128) Šai konkrētajā gadījumā sistēma tikusi finansēta ar parafiskālo nodevu, ko noteikušas valsts iestādes un līdz ar to par šo režīmu ir atbildīga valsts, kā to, starp citu, precizē Tiesa *GEMO* lietas spriedumā.

(129) Kas attiecas uz atbalsta pastāvēšanu un arī raksturu, tās jānosaka iespējamo izciršanas sistēmas izmantotāju un to finansējuma līmenī. Komisija tika identificējusi izmeklēšanas procedūras sākumā galvenās kategorijas, kas ir iespējamie SPI izmantotāji:

— izciršanas uzņēmumi,

— lopkopji un kautuves,

— dzīvnieku miltu turētāji,

— mazumtirdzniecības uzņēmumi, kas pārdod gaļu un kuru gada apgrozījums ir mazāks par 2,5 miljoniem FRF (5 miljoni FRF no 2001. gada).

Izmeklēšanas procedūras laikā, pamatojoties uz Komisijai piegādāto informāciju, varēja tikt identificēta jauna izmantotāju kategorija:

— miesnieki un izciršanas darbnīcas, kas uzglabā NRM.

1.1.1. *Atbalsts izciršanas uzņēmumiem*

(130) Komisija uzskatīja, ka izmeklēšanas procedūras uzsākšanas stadijā vispirms vajadzēja noteikt, vai veiktie valsts maksājumi izciršanas uzņēmumiem varēja tikt uzskatīti kā atļdzība par darbību, ko var kvalificēt kā sabiedrisko pakalpojumu. Pēc tam vajadzētu noteikt, vai šie maksājumi ir pārsnieguši izmaksas, kas bija jāsedz uzņēmumiem, lai veiktu tādas darbības.

(131) Saskaņā ar Francijas likumu izciršanas uzņēmumi veic sabiedriska pakalpojuma darbu, kas noteikts likumā par dzīvnieku liķu, kā arī cilvēku un dzīvnieku pārtikā par neizmantojamiem atzītu gaļas un no kautuvēm izņemto atkritumu savākšanu un iznīcināšanu.

(132) Tiesa *GEMO* lietā atgādināja, ka pēc Lauku kodeksa 264-1. panta sabiedriskais pakalpojums izciršanā ir uzticēts uzņēmumiem, kas ieguvuši valsts pasūtījuma līgumus, kas noslēgti ar katra departamenta prefektiem.

(133) Fakts, ka SPI tiek finansēts ar ieņēmumiem no parafiskālās nodevas, kas jāmaksā gaļas tirgotājiem, ietver to, ka uzņēmumi, kas īsteno šo pakalpojumu, izmanto sabiedriskos līdzekļus, lai segtu no minētā pakalpojuma izrietošus izdevumus.

(134) Izciršanas darbība ir arī ekonomiska darbība. Francijā šai nozarē dominē divi lieli uzņēmumi, kas daļa aptuveni 80 % līdz 90 % tirgus un to apgrozījums vismaz vienā no gadījumiem ir lielāks par 152 miljoniem euro ⁽¹⁾.

(135) No 2003. gada 24. jūlija Tiesas sprieduma *Altmark* ⁽²⁾ lietā izriet, ka valsts subsīdijas, kuru mērķis ir atļaut sabiedrisko pakalpojumu izmantošanu, neattiecas uz Līguma 87. pantu tai nozīmē, ka šādas subsīdijas jāuzskata kā kompensācija par sniegtajiem pakalpojumiem, ko veikusi tās saņēmēji uzņēmumi, lai veiktu sabiedriskā pakalpojuma pienākumus. Tomēr Tiesa uzskata, ka nepieciešama atbilstība šādām prasībām:

a) pirmkārt, ja saņēmējs uzņēmums patiešām saņēmis uzdevumu sniegt sabiedrisko pakalpojumu un šie pienākumi tikuši skaidri noteikti;

b) otrkārt, parametri, uz kuru pamata aprēķināta kompensācija, iepriekšēji veikti objektīvā un caurskatāmā veidā;

c) treškārt, kompensācija nepārsniedz nepieciešamo, lai segtu visas vai daļu izmaksu, ko radījusi šāda sabiedriskā pakalpojuma izpilde, ievērojot ar to saistītos ienākumus, kā arī saprātīgu peļņu par šo pienākumu veikšanu;

d) ceturtkārt, kad uzņēmuma, kam uzdots veikt sabiedriskā pakalpojuma pienākumus, izvēle nav notikusi valsts pasūtījuma procedūras ietvaros, nepieciešamās kompensācijas līmenis tiek noteikts, balstoties uz izmaksu analīzi vidējā uzņēmumā, kas tiek labi pārvaldīts un ir atbilstoši aprīkots, lai varētu atbilst prasītajiem sabiedriskā pakalpojuma nosacījumiem, izmaksām, kas būtu jāsedz, lai veiktu šos pienākumus, ievērojot ar tiem saistītos ienākumus, kā arī saprātīgu peļņu par šo pienākumu veikšanu.

⁽¹⁾ Dati ņemti no Francijas Senāta kārtējās sesijas 1996-1997 ziņojuma Nr. 131, ko sastādījis Rožē Rigodjērs (Roger Rigaudière).

⁽²⁾ Iepriekš minētā lieta C-280/00.

- (136) Par *Altmarka* jurisprudences nosacījumiem Komisija izteikusi piezīmes, kas seko apsvērumos no 137 līdz 153.
- (137) Attiecībā uz pirmo nosacījumu SPI ticis izveidots ar 1996. gada 26. decembra likumu Nr. 96-1139, kas kodificēts Lauku kodeksa L 226-1. līdz L 226-10. pantā. Lauku kodeksa L 226-1. pants paredz, ka:
- “dzīvnieku liķu, no kautuvēm izņemtu gaļas, atkritumu un dzīvnieku subproduktu, kas atzīti par nederīgiem cilvēku vai dzīvnieku pārtikā, kā arī īpaša riska vielas, kas var izraisīt transmisīvo sūkļveida encefalopātiju un kas klasificētas kā īpaša riska vielas, kuru sarakstu ir apstiprinājis Lauksaimniecības ministrs, savākšana un iznīcināšana ir sabiedriskā pakalpojuma uzdevums, par kuru atbildīga ir valsts.”.
- (138) Komisija uzskata, ka, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, *Altmarka* jurisprudences pirmais nosacījums ir ievērots.
- (139) Attiecībā uz otro nosacījumu Komisija uzskata, ka parametri, uz kuriem pamatojoties aprēķināta kompensācija, veikti iepriekšēji objektīvā un caurskatāmā veidā. Tādējādi spēkā esošais 1996. gada 27. decembra dekrēts Nr. 96-1229 paredz, ka SPI tiek pakļauts valsts pasūtījuma līgumu slēgšanas procedūrai ar precīziem nosacījumiem.
- (140) Pēc Francijas valsts iestāžu uzskata Lauku kodeksa R 226-7. pants paredz, ka katrā departamentā prefekts ir atbildīgs par SPI izpildi, un tas šai nolūkā slēdz nepieciešamos līgumus saskaņā ar noteiktajām procedūrām Kodeksā par valsts pasūtījumu. Atkāpjoties no tā, ja tehniskas vai ekonomiskas dabas apsvērumi to attaisno, pasūtījuma konkurss tiek izsludināts valsts līmenī. Piemērojot Lauku kodeksa R 226-10. pantu, šajos valsts pasūtījumos ietilpst īpašu administratīvo klauzulu saraksts, kas nosaka valsts pasūtījuma pakalpojumu dabu, atlīdzības veidu par operāciju veikšanu, par kuru izpildi atbildīgs valsts pasūtījuma ieguvējs, informācija, kas ļauj novērtēt pakalpojuma kvalitāti un izmaksas, sabiedrības informēšanas veids par pakalpojuma organizēšanas un darbības nosacījumiem, kā arī tehnisko klauzulu saraksts, kas nosaka dzīvnieku liķu un kautuvju atkritumu savākšanas, transportēšanas un nepieciešamības gadījumā iznīcināšanas tehniskos nosacījumus, ievērojot obligātās sanitārās normas.
- (141) Valsts pasūtījumu līgumu slēgšanas procedūra, kas šai gadījumā izriet no direktīvas 92/50/EEK pielikuma IA, pēc Francijas valsts iestāžu uzskata ir tāda, lai garantētu pilnīgu caurskatāmību vajadzību noteikšanā un sagaidāmo pakalpojumu definēšanā. Vairāk kā 300 konkursu jau tikuši publicēti *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.
- (142) Tikai tad, kad šādi konkursi izrādījušies neauglīgi, tas ir, neviens piedāvājums vai neviens atbilstošs piedāvājums nav ticis iesniegts, tikušas veiktas rekvizīcijas, pamatojoties uz Vispārējo pašvaldību kodeksu saskaņā ar 1959. gada 6. janvāra rīkojumu Nr. 59-63 un spēkā esošo 1962. gada 26. marta dekrētu Nr. 62-367, ar ko paredz atlīdzību kompensācijas formā, ņemot vērā visus tos izdevumus, ko nācies segt saņēmējam efektīvā un nepieciešamā kārtā, nekompensējot tās peļņas atņemšanu, ko būtu varējis gūt rekvizētais uzņēmums, ja būtu pilnīgi brīvi turpinājis savu profesionālo darbību.
- (143) Francijas valsts iestādes iesniedza Komisijai tabulu pa gadiem un pa departamentiem, kas pierāda, ka izciršanas pieņēmumu veikšanas pamatā patiešām vienmēr bijis vai nu valsts pasūtījuma raksturs, vai rekvizīcijas procedūra.
- (144) Komisija uzskata, ka, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, tas atbilst *Altmarka* jurisprudences otrajam nosacījumam.
- (145) Kas attiecas uz trešo nosacījumu par kompensācijas apjomu, Francijas valsts iestādes apliecina, ka tā nepārsniedz nepieciešamo, lai daļēji vai pilnībā segtu izmaksas, kas radušās, nodrošinot sabiedriskā pakalpojuma veikšanu. Valsts pasūtījuma procedūras izmantošana liek konkurēt uzņēmumiem, lai valsts varas pārstāvjiem parādītos vislabākais piedāvājums. Kad, tā kā tas iepriekš minēts, konkursi izrādījušies neauglīgi, ticis piemērots rekvizīcijas ceļš. Kompensācijas aprēķins arī ticis veikts uzņēmumiem vismazāk labvēlīgajā līmenī, kā to paredz Francijas spēkā esošie noteikumi par rekvizīciju.
- (146) Patiešām Francijas spēkā esošās noteikumi paredz, ka atlīdzība par pieprasītajiem pakalpojumiem tiek izmaksāta kompensācijas veidā, kam jākompensē tikai materiālie, tiešie un neapstrīdamie zaudējumi, ko rekvizīcija likusi ciest pakalpojuma sniedzējam. Šī kompensācija ņem vērā vienīgi tos izdevumus, kas efektīvā un nepieciešamā veidā bijis jāsedz pakalpojuma sniedzējam, atlīdzība par darbu, amortizācija un kapitāla atlīdzība, kas tiek novērtēti uz normāliem pamatiem. Turpretī nekāda kompensācija nav izmaksājama par peļņas zaudēšanu, ko varētu gūt pakalpojuma sniedzējs, ja tā brīvā rīcībā būtu rekvizētais īpašums vai tas turpinātu pilnīgi brīvi veikt savu profesionālo darbību.

- (147) Attiecībā uz *Altmarka* jurisprudences trešo nosacījumu jāsniedz turpmāk izklāstītus apsvērumus. Šīs lietas izmeklēšanas procedūras uzsākšanas stadijā Komisija lūdza Francijas valsts iestādēm piegādāt visu informāciju, kas skar uzņēmumiem izmaksātās summas un pierādījumu tam, ka šis atbalsts ticis izmantots vienīgi, lai finansētu papildu izmaksas par veiktajiem uzdevumiem, lai pārvaldītu pakalpojumu vispārējās tautsaimnieciskās interesēs Līguma 86. panta 2. punkta nozīmē. Bez tam minētās valsts iestādes tika lūgtas pierādīt, ka šie resursi netika novirzīti iespējamām konkurences darbībām, ar kādām varētu nodarboties saņēmēji uzņēmumi (subsīdiju pārklāšanās).
- (148) Komisija atzīmē, ka Francijas valsts iestādes aprobežojušās ar paskaidrojumu par to, ka izciršanas uzņēmumiem izmaksātā kopējā summa sasniedz 828 552 389 euro laikā no 1997. līdz 2002. gadam un to, ka tā pilnībā atbilst sabiedriskā pakalpojuma izciršanā izmaksām. Komisijai tā tad jāizsaka savs viedoklis vienīgi uz minētās informācijas pamata.
- (149) Šai gadījumā precīzākas informācijas un aprēķinu par maksājumiem izciršanas uzņēmumiem laikā no 1997. līdz 2002. gadam trūkums, pierādot, ka minētie maksājumi nekādā gadījumā nav pārsnieguši ar SPI veikšanu saistītās papildu izmaksas, neļauj Komisijai pārliecinoši noteikt, ka trešais nosacījums *Altmarka* jurisprudencē patiešām ticis ievērots. Bez tam, tā kā nav precīzākas informācijas, Komisija nav varējusi izskatīt jautājumu par iespējamo subsīdiju pārklāšanos.
- (150) Šīs šaubas apstiprinājās pēc ziņojuma, ko sastādīja Pastāvīgā inspekciju koordinācijas komiteja (*COPERCI* ziņojums) pēc Francijas Lauksaimniecības ministra lūguma, pēc kura "izciršanas uzņēmumi esot izmantojuši devīgumu laikā, kad tika iekasēta nodeva, kuras ieņēmumi tika novirzīti atbildībai par viņu pakalpojumu", pēc kura "pastāv potenciāls risks, ka par pakalpojumiem sadedzināšanā ticis samaksāts divkārt, faktiski samaksāts par tiem pakalpojumiem, kas vēl patiesībā nav veikti" un "izciršanas darbība, kas bija strukturāli deficīta pirms "govju trakumsērgas", kļuvusi peļņu nesošā".
- (151) Komisija uzskata, ka nav iespējams apgalvot, kā to prasa Tiesa, ka kompensācija nepārsniedz to, kas nepieciešams, lai pilnībā vai daļēji segtu ar sabiedriskā pakalpojuma pienākumu izpildi saistītās izmaksas, ievērojot ar tiem saistītos ienākumus, kā arī saprātīgu peļņu par šo pienākumu veikšanu.
- (152) Tomēr patiesībai atbilst arī tas, ka sūdzību iesniedzēju pieņēmumi arī nav pamatoti ar precīziem skaitļiem attiecībā uz samaksām izciršanas uzņēmumiem un izmaksām, kas saistītas ar SPI veikšanu, lai tādējādi parādītu, ka notikusi uzņēmumu pārmērīga kompensēšana. Turklāt neatbilstība starp nodevas ieņēmumiem un SPI izmaksām pati par sevi nepierāda nesabalansētību starp veiktajiem maksājumiem un izciršanas izmaksām.
- (153) Šo iepriekšminēto apsvērumu vadīta un pēc informācijas, ko piegādājušas Francijas valsts iestādes, Komisija nevar secināt, ka visi *Altmarka* lēmuma uzrādītie nosacījumi tikuši izpildīti un ka tādējādi maksājumi, kas veikti izciršanas uzņēmumiem nevarētu tikt definēti kā valsts atbalsts Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.
- (154) Pat ja galvenie ar nodevu finansēto pasākumu maksājumu saņēmēji bijuši lauksaimnieki un kautuves (skatīt 1.1.2. punktu), Komisija nevar izslēgt, ka maksājumi izciršanas uzņēmumiem saturējuši atbalsta elementu Līguma 87. panta nozīmē.

1.1.2. **Atbalsts lopkopjiem un kautuvēm**

- (155) Tiesa *GEMO* lietā nosprieda, ka fakts, ka dzīvnieku liķu un kautuvju atkritumu savākšanas un iznīcināšanas darbība, kuru izmanto lopkopji un kautuves, tiek veikta privātos uzņēmumos, nevar likt apšaubīt iespējamo tās kvalificēšanu par valsts atbalstu, jo valsts iestādes ir šīs darbības režīma izveidotājas. Tā ir valsts kompetencē.
- (156) Tiesa secināja, ka Līguma 87. panta 1. punkts interpretējams tādējādi, ka sistēma, kas bez maksas nodrošina lopkopjiem un kautuvēm kautuvju atkritumu savākšanu un iznīcināšanu, kvalificējama kā valsts atbalsts lauksaimnieku un kautuvju interesēs.

- (157) Šai konkrētajā gadījumā nav šaubu, ka pasākumi lopkopju un kausšanas uzņēmumu interesēs tikuši finansēti no sabiedriskajiem līdzekļiem, proti, ar budžeta dotācijām un/vai valsts varas iestāžu uzlikto obligātas nodevas ienākumu.

1.1.3. **Dzīvnieku miltu uzglabātāji**

- (158) Tikmēr, kamēr dzīvnieku milti, kas attiecas uz SPI ir tie, kas nāk no SPI atkritumu pārstrādes un nevis no miltiem, uz ko attiecas tirdzniecības aizliegums, kas uzlikts no 2000. gada, jāsecina, ka šo miltu iznīcināšana ir tikai nepieciešams etaps, lai veiktu SPI, un, tā kā šīs vielas iznīcināšanai nav nekādas komerciālas vērtības, tā ir darbība, kas iekļauta SPI. No tā izriet, ka šī viela jāizskata tādā pašā veidā kā "atbalsts lopkopjiem un kautuvēm", jo tā veido tikai vienu viņu ražoto atkritumu iznīcināšanas iepriekšēju fāzi. Patiešām galīgās atkritumu iznīcināšanas izmaksas ietilpst izmaksu kopumā, par ko atbildīgs šo atkritumu ražotājs, un, uzņemoties tās segt viņa vietā, valsts piedāvā viņam papildu palīdzību.
- (159) Francijas valsts iestādes ir apgalvojušas, ka SPI sedz tikai miltu sadedzināšanas izdevumus, kas radušies no šā pakalpojuma ietvaros savāktu produktu pārstrādes. Tas nefinansē produktu sadedzināšanu, kas radušies aizlieguma lietot miltus dzīvnieku barībā rezultātā. Turklāt Komisija veic šā jautājuma pārbaudi sakarā ar citu pasākumu, attiecībā uz kuru pašlaik tiek veikta izmeklēšana (Nr. NN 44/2002). Tādēļ šis jautājums nav iekļauts dotajā lēmumā.

1.1.4. **Atbalsts gaļas tirgotavām un izciršanas darbnīcām, kas uzglabā NRM**

- (160) Runa ir par pasākumu, kas veikts no 2002. gada 1. janvāra, ko arī finansē ar izciršanas nodevu miesnieku interesēs, kas paši iznīcina mugurkaulus tiešā kontaktā ar vecāku par 12 mēnešiem liellopu mugurkaula smadzenēm.
- (161) Francijas valsts iestādes paskaidroja, ka pirms 2002. gada par divpadsmit mēnešiem vecāku liellopu mugurkauli netika uzskatīti par NRM. Šo mugurkauli ierakstīšana ĪRM sarakstā, pat tad, kad tie netiek izņemti no kautuves, bet no gaļas tirgotavas, esot licis Francijas valsts iestādēm tīši identificēt NRM likumā kā atkritumus, kas izmanto SPI. Francijas valsts iestādes uzskata, ka visas NRM, kas netika uzskaitītas un nosauktas vārdā Francijas tiesību aktos, ietilpst kautuvju atkritumu kategorijā.
- (162) Tātad, tā kā atkritumiem tiek izmantots SPI un tie nenāk no kautuvēm, jāsecina, ka to iznīcināšana veido izmaksas, kas jāsedz vispirms miesniekiem, kam uzdots veikt darbības ar vecāku par 12 mēnešiem liellopu mugurkauliem.
- (163) Tādējādi apsvērumi, kas izteikti par "atbalstu lopkopjiem un kautuvēm" *mutatis mutandis* piemērojami miesniekiem, kas uzglabā NRM, ko skar šis SPI aspekts. Attiecīgi bezmaksas mugurkaulu savākšana no miesniekiem un izciršanas darbnīcām, sākot ar 2002. gada 1. janvāri, ir uzskatāma par valsts atbalstu uzņēmumu interesēs.

1.1.5. **Atbalsts no nodevas atbrīvotajai tirdzniecībai**

- (164) Atbalsta jēdzienu Tiesa interpretē kā pasākumu, kura mērķis nav diferenciacijas ieviešana starp uzņēmumiem izmaksu ziņā, ja šī diferenciacija radusies doto izmaksu sistēmas ekonomikas un rakstura rezultāts. Valsts, kas radījusi šādu diferenciaciju starp uzņēmumiem izmaksu ziņā, uzdevums ir pierādīt, ka to patiešām attaisno minētās sistēmas raksturs un ekonomika ⁽¹⁾.
- (165) Likums Nr. 96-1139 paredz atbrīvot no nodevas mazumtirdzniecības uzņēmumus, kas pārdod gaļu, un kuru gada apgrozījums ir mazāks par 2,5 miljoniem FRF (šis sliekšnis vēlāk tika pacelts līdz 5 miljoniem FRF, skatīt 18. apsvērumu). Tāds atbrīvojums rada valsts ienākumu zaudējumus ⁽²⁾, to neattaisno fiskālas sistēmas raksturs un ekonomika, kuru mērķis ir nodrošināt valsts ienākumus.
- (166) Patiešām, atbrīvošana no nodevas neattiecas uz veikto apgrozījumu par gaļas tirdzniecību, bet uz kopējo pārdošanas apgrozījumu. Tādējādi, piemēram, ir iespējams, ka kāds uzņēmums, kas pārdod tikai gaļu un kura apgrozījums sasniedz 2,4 miljonus FRF ar gaļas pārdošanu, netiek pakļauts nodevas maksāšanai. Pretēji tam, parasts pārtikas uzņēmums ar kopējo apgrozījumu 10 miljoni FRF, no kuriem 1 miljons FRF ir gaļas pārdošana, tiks pakļauts nodevai. Tā kā nodeva aprēķināta no gaļu saturošu produktu vērtības, neliekas attaisnojami atbrīvot no nodevas maksāšanas uzņēmumu ar lielāku apgrozījumu gaļas pārdošanā, kamēr tā konkurents, kura apgrozījums ar gaļu saturošiem produktiem ir zemāks, tiks pakļauts nodevas maksāšanai.
- (167) Attiecīgi minētais atbrīvojums veido selektīvas priekšrocības tirdzniecībai, kas atbrīvota no nodevas ⁽³⁾. Tātad, ir runa par atbalstu no nodevas atbrīvoto tirgotāju interesēs, kuru fiskālās izmaksas ir samazinātas. Pamatojoties uz skaitļiem, kas attiecas uz gaļas tirdzniecību, kas sniegti 171. apsvērumā, Komisija secina, ka tirgotāju, kuru apgrozījums ir zemāks par 2,5 miljoniem FRF (un vēlāk 5 miljoniem FRF) atbrīvošana no nodevas ir priekšrocība, kas uzskatāma par valsts atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

⁽¹⁾ Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedums lietā C-159/01, Nīderlande pret Komisiju, krājumā vēl nav publicēts.

⁽²⁾ Par atbrīvošanu no nodevas skatīt Tiesas 1994. gada 15. marta spriedumu, *Banco Exterior*, lietā C-387/92, Krāj. I 877. lpp., 13. punkts

⁽³⁾ Par sistēmas raksturu un ekonomiku skatīt Tiesas 1999. gada 17. jūnija spriedumu Beļģija pret Komisiju, lietā C-75/97, Krāj., I-3671. lpp. 33. punkts, kurā atsauce ir uz Tiesas 1974. gada 2. jūlija spriedumu Itālija pret Komisiju, lietā 173/73, Krāj., 709. lpp., 33. punkts.

1.2. IETEKME UZ TIRDZniecību

- (168) Lai noskaidrotu, vai minētais atbalsts attiecas uz Līguma 87. panta 1. punkta piemērošanas lauku, visbeidzot nepieciešams noteikt, vai tas var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (169) Tiesa konstatēja, ka tad, kad vienas dalībvalsts piešķirtās priekšrocības stiprina vienas kategorijas uzņēmumu pozīcijas salīdzinājumā ar citiem konkurējošiem uzņēmumiem preču apmaiņā starp dalībvalstīm, tad jāuzskata, ka pēdējos šīs priekšrocības iespaido ⁽¹⁾.
- (170) Attiecībā uz izciršanu, šī darbība var tikt piedāvāta kā pārrobežu pakalpojums. To, starp citu, pierāda vairāku lielu multinacionālu uzņēmumu pastāvēšana, kas darbojas šai sektorā un piedāvā savus pakalpojumus vairākās dalībvalstīs, to starpā arī Francijā. Tāpēc Komisija atzīmē, ka franču izcirtējiem piešķirtie maksājumi iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.
- (171) Attiecībā uz izciršanas uzņēmumiem, lopkopjiem un kautuvēm, izciršanas darbnīcām un miesniekiem, kas uzglabā NRM, faktu par gaļas produktu apmaiņu starp dalībvalstīm labi pierādīta tas, ka pastāv vairākas kopīgas tirgus organizācijas šai sektorā, kas uzskaitītas 124. apsvērumā. 2. tabulā parādīts tirdzniecības apmaiņas līmenis starp Franciju un dalībvalstīm raksturīgāko produktu jomā pirmajā izciršanas nodevas piemērošanas gadā..
- (172) Tikpat nepieciešami liekas atzīmēt, ka pēc Komisijai piegādajiem skaitļiem 1999. gadā Francija importēja dzīvus dzīvniekus par 2 297 miljoniem FRF, kamēr gaļas un pārtikā lietojamo subproduktu imports sastādīja ap 17 000 miljoniem FRF. Ļoti lielu daļu no Francijas importētajiem gaļas produktiem jau skārusi izciršanas operācija no izcelsmes valstīs.
- (173) Kā Komisija jau to norādījusi izmeklēšanas procedūras uzsākšanā, sūdzības iesniedzēji šai sakarā citē arī cirkulāru, ko publicējusi Francijas Vispārējā konkurences, patēriņa un viltojumu apkarošanas ģenerāldirekcija, pēc kuras nodeva par gaļas iepirkumu "var novest pie tīrās peļņas rašanās vai samazināt ārvalstu ražotāju tirgus noietu" un attiecīgi "tā var radīt negatīvo ietekmi uz tirdzniecības nosacījumiem".
- (174) Komisija tāpat secina, ka pastāv vismaz potenciāls iespaids uz tirdzniecību tai pasākuma daļā, kas ir lopkopju un kautuvju interesēs.
- (175) Attiecībā uz tirdzniecību, kas atbrīvota no nodevas, Komisijas viedoklis ir tāds, ka pastāv vismaz potenciāls iespaids no atbrīvošanas no nodevas, īpaši pierobežas zonās un, tāpat, iespaids uz pārrobežu preču apmaiņu.
- (176) Noslēgumā var uzskatīt, ka visa šis atbalsts, kopumā ņemot, var atstāt iespaidu uz tirdzniecību starp dalībvalstīm. Patiešām attiecīgās nozares ir plaši atvērtas konkurencei Kopienas līmenī un no tā izriet, ka jutīgi pret jebkuriem pasākumiem vienas vai otras dalībvalsts uzņēmumu interesēs.

2. tabula

Francija/ES14	Liellopu gaļa	Cūkgaļa	Mājputnu gaļa
<i>Imports 1997</i>			
Tonnas	286 000	465 000	140 000
Miljoni ECU	831	1 003	258
<i>Eksports 1997</i>			
Tonnas	779 000	453 000	468 000
Miljoni ECU	1 967	954	1 069

1.3. KONKURENCES TRAUCĒJUMI

- (177) Tiesa GEMO lēmumā arī uzskatīja, ka valsts varas iestāžu ieviešana ar mērķi atbrīvot lopkopjus un kautuves no finansālām izmaksām SPI ietvaros parādās kā ekonomiska priekšrocība, kas var izkropļot konkurenci. Komisija uzskata, ka tāds secinājums arī piemērojams izciršanas uzņēmumu, gaļas tirgotavu un izciršanas darbnīcu, kas uzglabā NRM, gadījumā un attiecībā uz tirdzniecību, kas atbrīvota no maksājuma. Patiešām visi šie ekonomiskie dalībnieki darbojas konkurencei atvērtā tirgū, kur tirdzniecības apmaiņas apjoms, kāds tas aprakstīts 171. apsvērumā, ir ļoti ievērojams, jo dažu iesaistīto lauksaimniecības produktu rūpniecības uzņēmumu lielums, kam sniegts atbalsts, ir ievērojams.

⁽¹⁾ Tiesas 1980. gada 17. septembra spriedums lietā 730/79, *Philip Morris*, Krāj., 2671. lpp., 11. punkts.

1.4. SECINĀJUMI PAR "ATBALSTA" RAKSTURU LĪGUMA 87. PANTA 1. PUNKTA NOZĪMĒ

(178) Iepriekš teiktais Komisijai liek uzskatīt, ka izciršanas uzņēmumu, lopkopju un kautuvju, izciršanas darbnīcu un gaļas tirgotavu, kas uzglabā NRM, kā arī no nodevas maksāšanas atbrīvotu tirgotāju interesēs veiktie pasākumi tiem piešķir priekšrocības, kuras nevar izmantot citi uzņēmēji. Šīs priekšrocības izkropļo vai draud izkropļot konkurenci, radot labvēlīgus apstākļus atsevišķiem uzņēmumiem un atsevišķiem preču veidiem, tādējādi tas var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm. Attiecīgi Komisija secina, ka pasākumi attiecas uz Līguma 87. panta 1. punktu.

2. ATBALSTA SADERĪBAS PĀRBAUDE

(179) Līguma 87. pants tomēr atzīst izņēmumus no vispārējā principa par valsts atbalsta nesaderību ar Līgumu, kaut arī daži no tiem acīmredzami nav piemērojami, proti, tie, ko paredz minētā panta 2. punkts. Francijas valsts iestādes šos izņēmumus nemin.

(180) Attiecībā uz izņēmumiem, ko paredz Līguma 87. panta 3. punkts, tie jāinterpretē, strikti izskatot visu atbalsta programmu kopumā ar tās reģionālo vai nozares mērķi vai jebkuru individuālu gadījumu, kad piemērota vispārēja atbalsta shēma. Tas var tikt piešķirts vienīgi gadījumā, kad Komisija var noteikt, ka atbalsts ir nepieciešams, lai īstenotu kādu no minētajiem mērķiem. Piešķirt iespēju izmantot minēto atkāpšanos no principa par atbalstu, kas neietver tādus nosacījumus, nozīmētu pielaut kaitējumus preču apmaiņai starp dalībvalstīm un konkurences izkropļojumus, kam nav attaisnojuma vispārējās Kopienas interesēs, tātad tas nozīmētu priekšrocību piešķiršanu atsevišķu dalībvalstu uzņēmējiem.

(181) Komisija uzskata, ka minētais atbalsts nav domāts, lai veicinātu kāda reģiona ekonomisko attīstību, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu. Tas nav domāts arī tam, lai veicinātu kāda svarīga projekta īstenojumu visas Eiropas interesēs vai novērstu nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunktu. Atbalsts tāpat nav domāts, lai veicinātu kultūru un kultūras mantojuma saglabāšanu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta d) apakšpunktu.

(182) Ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu paredz, ka var tikt uzskatīta par saderīgu ar kopējo tirgu palīdzība, kas

veicina atsevišķu saimniecisko darbību vai atsevišķu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādi palīdzībai nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā vispārējām interesēm. Lai varētu izmantot minētā punkta izņēmuma situāciju, atbalstam jāveicina minētās nozares attīstība.

2.1. NELIKUMĪGS ATBALSTS

(183) Komisijai jau iepriekš jādara zināms tas, ka Francija nav iesniegusi Komisijai saskaņā ar Līguma 88. panta 3. punkta noteikumus, ar kuriem tiek izveidota izciršanas nodeva, kā arī darbības, kuras ar to tiek finansētas. Saskaņā ar 1. panta f) apakšpunktu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 88. panta piemērošanai ⁽¹⁾, par nelikumīgu atbalstu saukts tāds jauns atbalsts, kas ieviests, pārkāpjot Līguma 88. panta 3. punktu. Obligāta prasība paziņot valsts atbalstu ir noteikta minētās regulas 1. panta c) punktā ⁽²⁾.

(184) Tā kā Francijas sniegtais atbalsts satur valsts atbalsta elementus, no tā izriet, ka ir runa par jaunu atbalstu, kas nav paziņots Komisijai un tāpēc uzskatāms par nelikumīgu atbalstu Līguma nozīmē.

2.2. PAMATNOSTĀDŅU NOTEIKŠANA, KURAS PIEMĒROJAMAS NEPAZIŅOTIEM PASĀKUMIEM

(185) Tā kā ir runa par valsts atbalstu, ko finansē ar parafiskālas nodevas palīdzību, gan finansētajām darbībām, tas ir, atbalstam, gan tā finansējumam jātieks izskatītiem Komisijā. Tādējādi, pēc Tiesas atzinuma, kad atbalsta finansēšanas veids, īpaši ar obligātiem maksājumiem, ir atbalsta pasākuma neatņemama sastāvdaļa, pēdējās izmeklēšanā Komisijā obligāti ņemams vērā šis finansēšanas veids ⁽³⁾.

(186) Saskaņā ar lauksaimniecības nostādņu 23.3. punktu un Komisijas paziņojumu par piemērojamo noteikumu noteikšanu nelikumīga valsts atbalsta izvērtēšanā ⁽⁴⁾, jebkurš nelikumīgs atbalsts Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta f) apakšpunkta nozīmē jāizvērtē saskaņā ar atbalsta piešķiršanas laikā spēkā esošajiem noteikumiem un nostādņām.

⁽¹⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽²⁾ "Jauns atbalsts" ir definēts kā atbalsts, t.i., atbalsta shēmas vai individuāls atbalsts, kas nav pastāvošs atbalsts, tostarp pastāvoša atbalsta grozījumi.

⁽³⁾ Tiesas 2003. gada 21. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-261/01 un C-262/01, Van Calster u.c. Krāj. I-12249. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 119, 22.5.2002., 22. lpp.

- (187) Komisija 2002. gadā pieņēma Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu saistībā ar TSE testiem, atrastiem beigtiem dzīvniekiem un kautuvju atkritumiem ⁽¹⁾ (turpmāk – “TSE pamatnostādnes”). Šīs pamatnostādnes ir piemērojamas no 2003. gada 1. janvāra. TSE pamatnostādņu 44. punktā paredzēts, ka ārpus gadījumiem, kas attiecas īpaši uz atrastiem beigtiem dzīvniekiem un kautuvju atkritumiem nelikumīgs atbalsts Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta f) apakšpunkta nozīmē tiks izskatīts saskaņā ar noteikumiem un pamatnostādnēm, kas ir spēkā atbalsta piešķiršanas laikā. Tātad, šiem abiem atbalsta veidiem TSE pamatnostādnes veido atbilstošu likumdošanas ietvaru, lai šādus gadījumus izskatītu.
- (188) Ar TSE pamatnostādņu 46. un 47. punktu paredz virkni nosacījumu par atrastiem beigtiem dzīvniekiem un kautuvju atkritumiem, kas attiecas uz šo konkrēto gadījumu.
- (189) Pēc TSE pamatnostādņu 45. punkta attiecībā uz valsts atbalstu, kura mērķis ir segt izmaksas, ko radījuši atrasti beigti dzīvnieki, Komisija līdz šim nav skaidri definējusi savu politiku, īpaši attiecībā uz saistību starp noteikumiem, kuru mērķis ir slimību apkarošana, kā to nosaka lauksaimniecības pamatnostādņu 11.4. punkts, kas pieļauj valsts atbalstu līdz pat 100 % apjomam, no vienas puses, un principu par piesārņotāju, kas ir maksātājs, un noteikumiem par atkritumu pārstrādes atbalstu, no otras puses. Attiecīgi attiecībā uz nelikumīgu valsts atbalstu ar mērķi segt atrastu beigtu dzīvnieku savākšanas un iznīcināšanas izmaksas, kas piešķirtas dzīvnieku ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības līmenī, pirms stājušās spēkā TSE pamatnostādnes, ja tas nav pretrunā ar citām Kopienas tiesību normām, Komisija atļauj valsts atbalstu līdz pat 100 % apjomam.
- (190) Pēc TSE pamatnostādņu 47. punkta attiecībā uz valsts atbalstu, kas saistīts ar kautuvju atkritumiem, Komisija kopš 2001. gada pieņēmusi virkni individuālu lēmumu, kas atļauj valsts atbalstu, kas sedz līdz 100 % izmaksu, ko radījuši īpaša riska vielu, gaļas un kaulu miltu un šādus produktus saturošas dzīvnieku barības iznīcināšana, kam jātiek iznīcinātiem saskaņā ar jaunajiem Kopienas tiesību aktiem par transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE). Šie lēmumi pamatojušies īpaši uz lauksaimniecību pamatnostādņu 11.4. punktu, ievērojot atbalsta īslaicīgo raksturu un nepieciešamību ievērot ilgtermiņā principu par piesārņotāju, kas ir maksātājs. Izņēmuma kārtā Komisija pieļāvusi, ka tāda veida valsts atbalsts tiktu piešķirts arī citiem uzņēmējiem, ne tikai tiem, kas strādā dzīvu dzīvnieku ražošanas jomā, piemēram, kautuvēm. Komisija piemēros tos pašus principus par nelikumīgu valsts atbalstu, kas piešķirts pirms 2002. gada beigām salīdzināmām izmaksām, kas saistītas ar jaunajiem Kopienas tiesību aktiem par TSE, ja tas nav pretrunā ar citiem Kopienas likumdošanas noteikumiem.
- (191) Attiecībā uz iespējamo atbalstu citu uzņēmēju darbības interesēs, tam jātiek izskatītam saskaņā ar lauksaimniecības pamatnostādnēm.
- 2.3. ANALĪZE, ŅEMOT VĒRĀ PIEMĒROJAMOS NOTEIKUMUS
- 2.3.1. **Atbalsts**
- 2.3.1.1. **Atbalsts izciršanas uzņēmumiem**
- (192) TSE pamatnostādņu 46. punktā paredzēts, ka attiecībā uz nelikumīgu valsts atbalstu ar mērķi segt izmaksas par atrastu beigtu dzīvnieku savākšanu un iznīcināšanu, kas piešķirtas dzīvnieku ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības līmenī pirms datuma, kad stājušās spēkā minētās pamatnostādnes, un, ja tas nav pretrunā ar citām Kopienas tiesību normām, Komisija atļaus valsts atbalstu, kas var sasniegt līdz 100 % no izmaksu apjoma.
- (193) TSE pamatnostādņu 47. punktā paredzēts, ka valsts atbalstam, kas saistīts ar kautuvju atkritumiem, Komisija kopš 2001. gada pieņēmusi virkni individuālu lēmumu, kas atļauj valsts atbalstu, kas sedz līdz 100 % izmaksu, ko radījuši īpaša riska vielu, gaļas un kaulu miltu un šādus produktus saturošas dzīvnieku barības iznīcināšana, kam jātiek iznīcinātiem saskaņā ar jaunajiem Kopienas tiesību aktiem par TSE.
- (194) Komisija atzīmē arī, ka saskaņā ar TSE pamatnostādņu 33. un 34. punktā paredzēto uzņēmumi principā tikuši izvēlēti un atalgoti saskaņā ar tirgus principiem, tādējādi nav notikusi diskriminācija, nepieciešamības gadījumā izmantojot publisko konkursu procedūru saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, un jebkurā gadījumā izmantojot pietiekamu publicitāti, lai nodrošinātu šo pakalpojumu līgumu slēgšanā brīvu konkurenci, lai atļautu kontrolēt objektivitāti konkursu noteikumu ievērošanā. Attiecībā uz rekvizīciju, Komisija pieņem, ka, ievērojot veicamo pasākumu steidzamību un piedāvājumu trūkumu izsludinātajā konkursā, šis ceļš arī ir piemērots.
- (195) TSE pamatnostādņu 47. punkts atgādina, ka izņēmuma gadījumā Komisija atļauj, ka tādu valsts atbalstu piešķir arī citiem uzņēmējiem, kas darbojas dzīvu dzīvnieku ražošanas jomā, piemēram, kautuvēm. Komisija uzskata, ka šim izņēmumam jāattiecas arī uz uzņēmumiem, kas izpilda uzdevumus, kas cieši saistīti ar dzīvu dzīvnieku ražošanu, tādēļ kā izciršanas uzņēmumi.

⁽¹⁾ OV C 324, 24.12.2002., 2. lpp.

(196) Pamatojoties uz izklāstītajiem faktiem, Komisija var secināt, ka minētā atbasts izciršanas uzņēmumiem, ko Francija piešķirusi laikā no 1997. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim, sedzot 100 % apjomā radušās izmaksas, atbilst TSE pamatnostādņu nosacījumiem.

2.3.1.2. Atbalsts lopkopjiem – Atrasti beigti dzīvnieki

(197) TSE pamatnostādņu 46. punktā paredzēts, ka attiecībā uz nelegālu valsts atbalstu, kura mērķis ir segt izmaksas par atrastu beigtu dzīvnieku savākšanu un iznīcināšanu, kas piešķirta dzīvnieku ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības līmenī pirms stājušās spēkā minētās pamatnostādnes, ja tas nav pretrunā ar citiem Kopienas tiesību aktiem, Komisija atļauj valsts atbalstu, kas var sasniegt līdz 100 % no izmaksām.

(198) Pamatojoties uz izklāstītajiem faktiem, Komisija, tāpat, var secināt, ka atbalsts lopkopju interesēs, ko Francija piešķirusi laikā no 1997. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim, sedzot 100 % radušās izmaksas, atbilst TSE pamatnostādņu nosacījumiem.

2.3.1.3. Atbalsts kautuvēm – Kautuvēs apturētā gaļa un atkritumi

(199) TSE pamatnostādņu 47. punktā paredzēts, ka attiecībā uz valsts atbalstu saistībā ar kautuvju atkritumiem, Komisija atļauj nelikumīgu valsts atbalstu, kas sniegts pirms 2002. gada beigām un sedz līdz 100 % radušās izmaksas par īpaša riska materiālu, gaļas un kaulu miltu un dzīvnieku barības, kas satur šādus produktus, iznīcināšanu, kam jātiek iznīcinātiem saskaņā ar jaunajiem Kopienas tiesību aktiem attiecībā uz TSE.

(200) Pamatojoties uz izklāstītajiem faktiem, Komisija, tāpat, var secināt, ka minētais atbalsts kautuvēm, ko Francija piešķirusi laikā no 1997. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim, sedzot 100 % radušās izmaksas, atbilst TSE pamatnostādņu nosacījumiem.

2.3.1.4. Atbalsts miesniekiem – NRM, kas apturēti gaļas tirgotavās

(201) TSE pamatnostādņu 47. punkts ir piemērojams *mutatis mutandis* NRM gadījumā – šai konkrētajā gadījumā par divpadsmit mēnešiem vecāku liellopu mugurkauli, kas apturēti gaļas tirgotavās un izciršanas darbnīcās.

(202) Pamatojoties uz izklāstītajiem faktiem, Komisija, tāpat, var secināt, ka minētais atbalsts miesniekiem, kas uzglabā NRM, kas ticis piešķirts Francijā laikā no 1997. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim, sedzot 100 % radušās izmaksas, atbilst TSE pamatnostādņu nosacījumiem.

2.3.1.5. Uzņēmumi, kas atbrīvoti no nodevas maksāšanas

(203) Komisija konstatēja, ka atbrīvošana no nodevas uzņēmumos, kuru gada apgrozījums ir zemāks par 2,5 miljoniem FRF satur resursu zaudējumus valstij un neliekas atbilstoša ar fiskālās sistēmas ekonomiku un raksturu. Ja šī sistēma var paredzēt nepieciešamos pasākumus racionālai un efektīvai darbībai, kā piemēram, uzliekot fiksētās nodevas maziem uzņēmumiem, lai atvieglotu to grāmatvedības uzskaites ⁽¹⁾, tad ir stipri apšaubāms, ka šādi pasākumi varētu sniegties līdz pat vienkāršai un pilnīgai atbrīvošanai no nodevas. Turklāt, pat ja tāda atbrīvošana būtu pieņemama, Komisija uzskata, ka tai būtu jāierobežojas ar ļoti specifiskiem gadījumiem ⁽²⁾, kuros grāmatvedības prasību izmaksas, no vienas puses, un nodokļu administrācijas pārvaldības izmaksas, no otras puses, būtu lielākas nekā paredzētie ieņēmumi.

(204) Tāpat šai gadījumā fiksētā sliekšņa noteikšana ar 2,5 miljoniem FRF, kas ir ievērojama summa, ne mazākā mērā nav saprotama un neliekas izrietam no likuma Nr. 96-1139 ⁽³⁾ sagatavošanas darbiem. Minētās selektīvās atbrīvošanas no nodevas sekas kļūst acīmredzamas, ja ņemam vērā faktu, ka pēc Komisijas rīcībā esošās informācijas 80 % gaļas un gaļas produktu tiek pārdoti lielveikalos, kuru – pēc Komisijas rīcībā esošās informācijas – vidējais kopējais apgrozījums un pat specifiskais apgrozījums gaļai ir stipri virs sliekšņa ⁽⁴⁾, kamēr mazie veikali (gaļas tirgotavas), kuru apgrozījums ir vidēji zemāks par sliekšni (1,6 miljoni FRF), atrodas konkurences attiecībās ar lielajiem veikaliem.

⁽¹⁾ Skatīt Komisijas ziņojumu par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pasākumiem, kas attiecas uz tiešajiem nodokļiem uzņēmējdarbībai (OV C 384, 10.12.1998., 3. lpp.).

⁽²⁾ Šai sakarā skatīt citu atbrīvošanas no nodevas gadījumu, ko paredz Vispārējā nodokļu kodeksa 302.a ZD panta V punkts: "nodeva nav maksājama tad, kad mēneša iepirkuma summa ir zemāka par 20 000F bez PVN", kas, kā liekas, attiecas uz maza apjoma pārdevējiem.

⁽³⁾ Jāatzīmē, ka problēmu vēl saasina 35. pants Finanšu likuma labojumos 2000. gadam "Loi de finances rectificative pour 2000", ar ko paaugstina sliekšni līdz 5 miljoniem FRF.

⁽⁴⁾ Tā kā vidējais lielveikala apgrozījums ir ap 40 miljoniem FRF, no kuriem gandrīz puse ir svaigie produkti, svaigajos produktos mājputnu gaļa ir tikai 22 %, tas mūs noved pie apgrozījuma "gaļas precēs" aptuveni 4 miljoni FRF apjomā.

- (205) Atbrīvošanas no nodevas sliekšņa sekas, liekas, tātad ir tādas, ka notikusi atbrīvošana gaļas tirgotavu un citu veikalu interesēs, kamēr stipri vien lielākā izplatīšanas daļa, kas tiek realizēta lielveikalos, tiek aplikta ar nodevu. Bez tam, kamēr sliekšnis atsaucas uz vispārējo apgrozījumu (un ne ekskluzīvi "gaļu"), iespējams, ka kāda gaļas tirgotava, realizējot apgrozījumu, piemēram 2,4 miljonu FRF apmērā, ir atbrīvota no nodevas, kamēr lielveikals, kas realizē mazāk gaļas tirdzniecību, bet kura kopējais apgrozījums ir augstāks par sliekšni, spiests nodevu maksāt. Minētā atbrīvošana no nodevas, liekas, arī noved pie diskriminējošas attieksmes pret dažādiem gaļas tirgotājiem mazumtirdzniecībā, pamatojoties uz kritēriju, kas, šķiet, neatbilst parafiskālas sistēmas raksturīgai loģikai.
- (206) Komisija neuzskata par pierādījumu to, ka tādu atbrīvošanu attaisno fiskālās sistēmas ekonomija, Francijas valsts iestādes šai sakarā nav iesniegušas nekādus attaisnojošus datus.
- (207) Attiecībā uz uzņēmumiem, kas tirgojas ar lauksaimniecības produktiem (un arī ar produktiem, kas ir ārpus Līguma I pielikuma, ņemot vērā to, ka nodeva attiecas arī uz gaļu saturošiem produktiem), tā kā Komisija uzskata, ka Kopienas teritorijā tirdzniecība ir ietekmēta, Komisija uzskata, ka atbalsts attiecas uz lauksaimniecības pamatnostādņu 3.5. punkta piemērošanas lauku. Tas paredz, ka, lai kāds atbalsta pasākums tiktu uzskatīts kā saderīgs ar kopējo tirgu, tam jāsaturs kāds veicinošs elements vai tam jāpieprasa kāda kompensācija no tā saņēmēja. Tādējādi, izņemot Kopienas tiesību aktos vai lauksaimniecības pamatnostādņēs speciāli paredzētus izņēmumus, vienpusējs valsts atbalsts, kas vienkārši vērsts uz ražotāju finansiālās situācijas uzlabošanu, bet kas nekādā veidā neveicina nozares attīstību, un īpaši tas, kas piešķirts vienīgi, pamatojoties uz cenu, kvantitāti un produkcijas vienotību vai ražošanas līdzekļu vienotību, tiek pielīdzināts atbalsta darbībai, kas nav saderīga ar kopējo tirgu.
- (208) Minētā atbrīvojums ir izmaksu atvieglojums, kam trūkst jebkāda veicinoša elementa un kompensācijas no saņēmēja puses, un tās saderība ar konkurences noteikumiem netika konstatēta.
- (209) Attiecībā uz atbalstu, kas piešķirts pirms 2000. gada 1. janvāra, Komisijas praksē tai laikā jau tika izmantots jēdziens par atbalstu darbībai, kas minēta lauksaimniecības pamatnostādņu 3.5. punktā. No tā izriet, ka atkāpšanās no principa par atbalsta aizliegumu, ko paredz Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkts, nav piemērojama.
- (210) Ievērojot iepriekš teikto, Komisija secina, ka atbrīvojums no nodevas šai gadījumā ir uzskatāma par atbalstu, kas nav saderīgs ar piemērojamiem konkurences noteikumiem.
- ### 2.3.2. Atbalsta finansēšana
- #### 2.3.2.1. Pirms 2000. gada 31. decembra
- (211) Līdz 2000. gada 31. decembrim Francijas valsts iestādes izvēlējās finansēt SPI ar parafiskālu nodevu, kas tika novirzīta to pārvaldošajā fondā, kura uzturēšana bija uzdots gaļas un gaļas produktu mazumtirgotājiem.
- (212) Komisija konstatēja, ka pārkāpuma procedūras laikā, kas minēta 2. apsvērumā, ka šis finansējuma veids izciršanas pakalpojumam izslēdz jebkuru atlīdzību, ko iekasē pie izciršanas pakalpojuma lietotājiem. Tādējādi valsts, uzņemoties segt izciršanas darbību izdevumus, samazina franču produkcijas pašizmaksu. Nodeva tādējādi parādās kā kompensācija par priekšrocību, ko dod pilnīgs valsts finansējums par dzīvnieku liķu un kautuvju atkritumu savākšanu un iznīcināšanu.
- (213) Turpretī, izņemot dzīvus dzīvniekus, kas ievesti un nokauti Francijā, produkti, kas tiek tirgoti Francijā no citām dalībvalstīm, bez atšķirības tiek aplikti ar nodevu ar tādiem pašiem noteikumiem, bet nesaņem nekādas priekšrocības, kas izriet no fonda finansēšanas. Uz šiem produktiem tātad attiecas tikai tīras naudas izmaksas. Citiem vārdiem runājot, ja nodeva patiešām attiecas uz nacionālas izcelsmes produktiem un citu dalībvalstu produktiem ar tiem pašiem noteikumiem attiecībā uz nodevas bāzi, likvidāciju un nodevas iekasējamību, tad tāds paralēlisms vairs nepastāv, ņemot vērā nodevas ieņēmuma iedalīšanu.
- (214) Minētās pārkāpuma procedūras ietvaros Komisija ir izskatījusi izciršanas nodevas saderību Līguma 25. un 90. panta skatījumā.
- (215) Komisija tai laikā uzskatīja, ka izciršanas nodeva nepārkāpj Līguma 25. pantu un ka tā nevar tikt kvalificēta kā nodeva ar ekvivalentu iedarbību kā muitas nodeva, jo Francijas valsts iestādes pierādīja, ka šī nodeva netiek iedalīta darbībā, no kurām gūst labumu nacionālie produkti, proti, Francijas gaļa.

- (216) Attiecībā uz Līguma 90. pantu Komisija secināja, ka Francija, piemērojot tā saukto izciršanas nodevu gaļas iepirkumam un citiem noteiktiem produktiem, ko maksā jebkura persona, kas veic šo produktu mazumtirdzniecību, minēto nodevu vismaz daļēji kompensējot attiecībā uz Francijas produktiem ar pilnīgu valsts finansējumu izciršanā un dzīvnieku liķu un kautuvju atkritumu savākšanai, kamēr citas tirdzniecībā esošās preces no citām dalībvalstīm tiek apliktas ar nodevu uz tādiem pašiem noteikumiem, bet neizmanto priekšrocības, kas izriet no fonda, kurā novirzīta nodeva, un tādējādi Francija nav pildījusi saistības, kas tai jāievēro saskaņā ar Līguma 90. pantu.
- (217) Komisija uzskata, tātad, ka izciršanas nodeva ir pretrunā ar Līguma 90. pantu, tāpēc, ka tā veido fiskālu diskrimināciju par sliktu precēm, kas ienāk no citām dalībvalstīm. Tas attiecas uz visu importēto gaļu kā arī uz dzīvniekiem dzīvniekiem tikmēr, kamēr tos neskar izciršanas darbības. Šai punktā nākas atgādināt, ka gaļas imports Francijā no citām dalībvalstīm ir daudz lielāks nekā dzīvu dzīvnieku ieviešana.
- (218) Saskaņā ar Tiesas ⁽¹⁾ jurisprudenci Komisija parasti uzskata, ka valsts atbalsta finansēšana ar obligātiem maksājumiem var iespaidot atbalstu kā aizsargājošs faktors, kas pārsniedz atbalstu tās tiešajā nozīmē. Minētā nodeva patiešām ir obligāts maksājums. No šīs pašas jurisprudences vadošās, Komisija uzskata, ka atbalsts nevar tikt finansēts ar parafiskālām nodevām, kas vienādā mērā gulstas uz precēm, kas tiek importētas no citām dalībvalstīm.
- (219) Ņemot vērā šo jurisprudenci, kā arī faktu, ka nodeva tiek izmantota, lai finansētu valsts atbalstu Līguma 87. panta nozīmē un ka tai piemīt diskriminējošs raksturs, kas ir pretrunā ar Līguma 90. pantu tai nozīmē, ka produkti no citām dalībvalstīm arī tiek aplikti ar nodevu, tomēr nesaņem priekšrocības, kas izriet no fonda, kurā nodeva tiek novirzīta. Tāpēc Komisija uzskata, ka iegūtais ieņēmums no nodevas, kas iekasēts arī no citu dalībvalstu izcelsmes precēm, ir nelikumīgs finansiāls atbalsts un uzskatāms par konkurences noteikumu pārkāpumu.
- radītā fondā. Komisija uzskata, ka, kopumā ņemot, nodevas ienākumu ienešana valsts budžeta sistēmā nedod iespēju pazīt saiti starp tā saukto nodevu un noteikta pakalpojuma finansējumu, ko sniedz un finansē valsts. Līdz ar to vairs nebūtu iespējams apgalvot, ka nodevai ir diskriminējošs raksturs iepretī citām precēm, jo nodevas ieņēmums saplūst ar pārējiem valsts ienākumiem un atbalsta finansēšana nevar tikt tieši ar to saistīta.
- (221) Komisija 2002. gada 26. jūnijā noslēdza pārkāpuma procedūru. Tomēr Komisijai iesniegtā sūdzība saturēja argumentus, kas bija jāņem vērā šīs procedūras ietvaros. Šajos argumentos bija izteiktas šaubas par patiesas saites trūkumu starp resursiem un to izmantošanu.
- (222) Tādējādi, ja arī patiesībai atbilst tas, ka jaunā Francijas valsts iestāžu izveidotā sistēma novirza nodevas ieņēmumus kopējā valsts budžetā, tad tomēr liekas, ka budžeta iekšienē šis ienākums ticis novirzīts Lauksaimniecības ministrijas precīzā nodaļā, no kurienes tas tālāk ticis iemaksāts CNASEA budžetā, kas ir institūcija, kurai uzdota izciršanas pakalpojuma finanšu pārvaldība. Skaitļi, kuri bija Komisijas rīcībā, arī likās apstiprinām šaubas par tā saukto saites trūkumu.
- (223) Izskatījusi Francijas tiesību aktus, Komisija uzdeva jautājumu par tā saukto saites trūkumu starp resursiem un to izmantošanu. Patiešām tāds saites trūkums varētu praktiski būt tā pati fiskālā sistēma, ko jau Komisija izskatījusi Līguma 90. panta sakarā pārkāpuma procedūras ietvaros, kas norādīta 2. apsvērumā.
- (224) Francijas valsts iestādes pieļauj, ka iepazīstinot ar jaunajiem noteikumiem par nodevu, uzsvars tika likts uz nepieciešamību turpināt SPI finansējumu. Šī motivācija bija vēl jo vairāk loģiska tāpēc, ka nodeva šim precīzajam mērķim tika novirzīta kopš 1997. gada 1. janvāra.

2.3.2.2. Pēc 2000. gada 31. decembra

- (220) No 2001. gada 1. janvāra izciršanas nodevas ienākumi tiek tieši novirzīti valsts kopējā budžetā, nevis šim mērķim

⁽¹⁾ Tiesas 1970. gada 25. jūnija spriedums lietā 47/69, Francija pret Komisiju, Krāj., 487. lpp.

- (225) Un tomēr no juridiskā viedokļa nav mazāk svarīgi tas, ka nav ticis pieņemts nekāds obligāts dokuments, lai paredzētu SPI finansējumu ar izciršanas nodevas ieņēmumiem, kā tas tika izdarīts 1997. gadā. Šai laikā 1996. gada 26. decembra likuma Nr. 96-1139 1. pants paredzēja, ka nodevas ieņēmumi tiek novirzīti fondā, kura mērķis ir finansēt cilvēku un dzīvnieku pārtikai nederīgu dzīvnieku liķu un kautuvju atkritumu savākšanu un iznīcināšanu.

(226) Francijas valsts iestādes paskaidro, ka kopš 2001. gada 1. janvāra vairs nav fonda, kas kalpotu SPI finansēšanai un ka līdzekļi, kas novirzīti SPI, ierakstīti Lauksaimniecības ministrijas budžetā tādā pašā veidā kā citi izdevumi. Starp citu, attiecīgās summas no nodevas ieņēmumiem un SPI izmaksām nav ekvivalentas. Patiešām, nodevas ieņēmumi sasniedz 550 miljonus euro 2003. gadā, kamēr kopējās summas, kas novirzītas Lauksaimniecības ministrijai tai pašā gadā ir noteiktas 280 miljonu euro apmērā.

(227) Tāpēc Francijas valsts iestādes uzskata, ka šis atskaitījums, kaut arī saglabājis sākotnējo nosaukumu, vairs netiek specifiskā veidā novirzīts SPI finansējumam.

(228) Komisija atzīmē, ka lietā ⁽¹⁾, kas patlaban tiek izskatīta Tiesā, galvenais advokāts ir atzīmējis, ka tiesas un nesaraugas saites starp nodevu un valsts atbalstu pastāvēšanu uzrāda šādi kritēriji: a) pasākums, kurā minētais atbalsts tiek finansēts ar nodevas ieņēmumu; b) pasākums, kurā nodevas ieņēmums tiek specifiski novirzīts atbalstam; c) pasākums, kas izriet no minētās kārtības, kādā saite starp nodevas ieņēmumu un tā specifisko novirzīšanu kā atbalsts ir ar obligātu raksturu; d) pasākums, ar kuru un veids, kādā abas parādības — nodeva/atbalsts — iespaido konkurences attiecības noteiktajā (apakš-) nozarē vai attiecīgo uzņēmumu kategorijā.

(229) Komisija, uzskatīdama, ka te ir atbilstoši parametri, konstatē, ka patiešām kopš 2001. gada 1. janvāra Francijas likumā nav dota nekāda norāde par izciršanas nodevas novirzīšanu konkrētam mērķim; tātad nodeva kopš šā datuma neliekas specifiski novirzīta SPI finansējumam. Tāpat arī vairs nav iespējams konstatēt, ka pastāv saite starp izciršanas nodevas ieņēmumu un tā iedalīšanu.

(230) Komisija pieņem zināšanai Francijas valsts iestāžu piezīmes, pēc kurām SPI iedalītie fondi nav tikuši izmantoti citiem mērķiem kā šā pakalpojuma finansēšanai. Starp citu, 1. tabula parāda, ka ieņēmumi no nodevas 2001. un 2002. gadā (950 323 981 euro) un kopējā summa, kas samaksāta par SPI (411 472 078 euro) tālu nav identiskas, ka tas tāpat attiecas uz katru no šiem gadiem, un tikai daļa nodevas ieņēmumu ir tikusi veltīta SPI finansēšanai, kas ievērojami runā par labu saites trūkumam starp izciršanas nodevu un SPI finansējumu no 2001. gada 1. janvāra.

(231) Bez tam Komisija atzīmē, ka pēc izmeklēšanas procedūras uzsākšanas tā nav saņēmusi citu informāciju no sūdzību iesniedzējiem, kurā skaidrā un noteiktā veidā būtu izklāstīti viņu argumenti šajā jautājumā. Sūdzētāja iesniegtie argumenti nav ļāvuši Komisijai izveidot saiti starp parafiskālo nodevu un atbalsta shēmu.

(232) Komisija vēlreiz apstiprina savus secinājumus pabeigtas pārkāpuma procedūras ietvaros un secina, ka no 2001. gada 1. janvāra pastāv saites trūkums starp izciršanas nodevu un SPI finansējumu.

2.3.2.3. Slēdzieni par abiem periodiem

(233) Ja valsts atbalsta finansēšana tiek uzskatīta kā nesaderīga ar piemērojamajiem konkurences noteikumiem, Komisijai šādi finansēts atbalsts arī jāuzskata kā nesaderīgs tajā laikā periodā, kurā nelikumīga finansēšana turpinājusies. Valsts atbalsta finansēšanas atbilstība tiesību normām ir nepieciešams nosacījums, lai to varētu paziņot par saderīgu.

VI. SLĒDZIENS

(234) Valsts atbalsta shēma, ko Francija īstenojusi laikā no 1997. gada 1. janvāra līdz 2000. gada 31. decembrim izciršanas uzņēmumu, lopkopju un kautuvju labā izciršanas sabiedriskā pakalpojuma finansēšanas ietvaros, kas finansēta ar gaļas iepirkuma nodevu, ar kuru apliek arī produktus no citām dalībvalstīm, ir ievērojusi Kopienas noteikumus, kas piemērojami minēto atbalsta saņēmēju līmenī. Komisija arī konstatēja, ka atbalsta finansēšanas līmenī tika pārkāpts Līguma 90. pants. Šā iemesla dēļ Komisija nevar paziņot, ka minētā shēma ir saderīga, jo tā ir radījusi diskrimināciju ievesto un uz vietas ražoto produktu starpā.

(235) Komisija uzskata par piemērotu konkrētajā gadījumā pieņemt nosacītu lēmumu, izmantojot iespēju, ko piedāvā Regulas (EK) Nr. 659/1999 7. panta 4. punkts, pēc kura Komisija var izteikt pozitīvu lēmumu ar nosacījumiem, kas tai ļauj atzīt saderību ar kopējo tirgu un pienākumiem, kas tai ļauj kontrolēt tās lēmuma ievērošanu.

(236) Lai labotu 90. panta pārkāpumu un tādējādi ar atpakaļejošu iedarbību likvidētu diskrimināciju, Francijai jāveic daļēja nodevas, kas skārusi preces no citām dalībvalstīm, atmaksāšana Komisijas noteiktos termiņos un nosacījumos. Šā pārkāpuma labošana padarītu minēto atbalstu saderīgu ar Līguma 87. pantu.

⁽¹⁾ Ģenerāladvokāta Geelhoed 2004. gada 4. marta slēdziens lietā C-174/02, *Streekgewest Westelijk Noord-Brabant*, krājumā vēl nav publicēts.

- (237) Komisija nosaka noteikumus, kas jāievēro attiecībā uz minēto atmaksāšanu. Tādējādi Francijai jāatmaksā nodevas maksātājiem daļa nodevas, kas skārusi gaļu no citām dalībvalstīm laikā no 1997. gada 1. janvāra līdz 2000. gada 31. decembrim, pilnībā ievērojot šādus nosacījumus:
- ilgākais sešu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas dienas Francija individuāli paziņo nodevas maksātājiem par viņu individuālajām tiesībām uz atmaksu,
  - lai nodevas maksātāji varētu iesniegt pieteikumus atmaksai, saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir jānodrošina laika periods, kas jebkurā gadījumā nav mazāks par sešiem mēnešiem,
  - atmaksai jānotiek ilgākais sešu mēnešu laikā no pieteikuma iesniegšanas dienas,
  - atmaksātajām summām jābūt atjauninātām, ņemot vērā procentus, sākot ar dienu, kurā tās tikušas iekasētas līdz atmaksāšanas faktiskajai dienai. Šie procenti tiek aprēķināti, pamatojoties uz Komisijas atsaucē likmi, kā to paredz atsaucē likmes un diskonta likmes noteikšanas metode ⁽¹⁾,
  - Francijas valsts iestādes pieņem jebkuru saprātīgu pierādījumu no nodevas maksātājiem, kas uzrāda samaksātās nodevas daļu, kas skārusi gaļu no citām dalībvalstīm,
  - tiesības uz atmaksu nevar tikt pakļautas citiem nosacījumiem, proti, tās nevar atsaukties uz nodevu,
  - gadījumā, ja nodokļu maksātājs vēl nav samaksājis nodevu, Francijas valsts iestādēm formāli jāatsakās iekasēt gan šo nodevu, gan ar to saistītos iespējamus kavējuma procentus,
  - ilgākais divdesmit mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas dienas Francijas valsts iestādes nosūta Komisijai pilnīgu atskaiti, kas pierāda atmaksāšanas pasākuma pareizu izpildi.
- (238) Savā 2004. gada 9. decembra vēstulē Francija apņēmusies ievērot šos nosacījumus.
- (239) Gadījumā, ja Francija neievēros savas saistības attiecībā uz šiem nosacījumiem, Komisija var vai nu atsākt formālo izmeklēšanas procedūru, kā to paredz Regulas (EK) Nr. 659/1999 16. pants, vai iesniegt šo jautājumu Tiesā, kā to paredz minētās regulas 23. pants. Komisija uzskata, ka pirmā iespēja šai gadījumā būtu piemērotāka. Tādas iespējas sekas varētu būt, kā to paredz minētās regulas 14. pants,
- negatīva gala lēmuma pieņemšana ar pilnīgu piešķirtā atbalsta atgūšanu dotajā periodā, kura summa tiek lēsta līdz 417 080 311 euro.
- (240) Valsts atbalsta shēma, ko Francija īstenojusi laikā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim izciršanas uzņēmumu, lopkopju un kautuvju labā sabiedriskā pakalpojuma izciršanā finansēšanas ietvaros, kas finansēta ar gaļas iepirkuma nodevu, ir saderīgs ar kopējo tirgu Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē.
- (241) Valsts atbalsta shēma, ko Francija īstenojusi 2002. gadā miesnieku un izciršanas darbinieku, kas uzglabā NRM, labā izciršanas sabiedriskā pakalpojuma finansēšanas ietvaros, kas finansēta ar gaļas iepirkuma nodevu, ir saderīgs ar kopējo tirgu Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē.
- (242) Pasākums, kas izpaudās kā atbrīvojums no gaļas iepirkuma nodevas maksāšanas, dažu gaļas tirdzniecības uzņēmumu labā, kas bija spēkā no 1997. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim, uzskatāms par valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu.
- (243) Pasākumi, uz kuriem attiecas šis lēmums, nav tikuši paziņoti Komisijai saskaņā ar Līguma 88. panta 3. punktu un tāpēc uzskatāmi par nelikumīgu atbalstu Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta f) apakšpunkta nozīmē.
- (244) Komisija izsaka nožēlu, ka Francija īstenojusi minētos pasākumus, pārkāpjot Līguma 88. panta 3. punktu.
- (245) Tā kā ir runa par atbalstu, kas īstenots, nesagaidot Komisijas gala lēmumu, jāatgādina, ka saskaņā ar to, ka Līguma 88. panta 3. punktā paredzētās procedūras noteikumi ir obligāti, un šo noteikumu tiešo iedarbību Tiesa atzinusi savos spriedumos *Carmine Capolongo* pret *Azienda Agricola Maya* ⁽²⁾, *Gebrueder Lorenz GmbH* pret Vāciju ⁽³⁾ un *Steinicke* un *Weinlig* pret Vāciju ⁽⁴⁾, *a posteriori* nav iespējams novērst izskatītā nelikumīgā atbalsta sekas (spriedums *Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires* un citi pret Franciju ⁽⁵⁾).

⁽¹⁾ Komisijas paziņojums par atsaucē likmes un diskonta likmes noteikšanas metodi (OV C 273, 9.9.1997., 3. lpp.).

⁽²⁾ Tiesas 1973. gada 19. jūnija spriedums lietā 77/72, Krāj., 611. lpp.

⁽³⁾ Tiesas 1973. gada 11. decembra spriedums lietā 120/73, Krāj., 1471. lpp.

⁽⁴⁾ Tiesas 1977. gada 22. marta spriedums lietā 78/76, Krāj., 595. lpp.

⁽⁵⁾ Tiesas 1991. gada 21. novembra spriedums lietā C-354/90, Krāj., I-5505. lpp.

- (246) Tiesa atgādināja, ka tad, kad atbalsta pasākums, kura finansēšana ir tās neatņemama sastāvdaļa, tiek īstenots, pārskatot paziņošanas pienākumu, nacionālajai jurisdikcijai parasti tiek uzdots izteikt rīkojumu par nodevas vai samaksas, kas ieturētas speciāli šā atbalsta finansēšanai, atmaksāšanu. Tā atgādina arī, ka nacionālo jurisdikciju pienākums ir ievērot pie atbildības saucamā tiesības, ja no valsts varas iestāžu puses nav ticis ievērots aizliegums sniegt atbalstu, kas minēts Līguma 88. panta 3. punkta pēdējā teikumā un kam ir tieša iedarbība. Ja nacionālā jurisdikcija konstatēusi tādu aizlieguma neievērošanu, ko min pie atbildības sauktie, kas var atsaukties uz likumu, tad tai saskaņā ar valsts tiesību aktiem jādara viss nepieciešamais gan attiecībā uz to tiesību aktu derīgumu, kas izraisīja valsts atbalsta pasākumu īstenošanu, gan attiecībā uz piešķirtā finanšu atbalsta atgūšanu ⁽¹⁾.
- (247) Komisijas rīcībā nav sīkas informācijas par to, kādā mērā uz šā pamata veiktā vai veicamā nodevas atmaksāšana patiesi novedīs pie pilnīgas atmaksāšanas, proti, visas iekasētās nodevas par gaļu no citām dalībvalstīm atmaksāšanas.
- (248) Nelikumīga atbalsta gadījumā, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu, Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punktā paredzēts, ka Komisija nolemj, ka attiecīgajai dalībvalstij jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai atgūtu atbalstu no tās saņēmēja. Šī atmaksāšana ir nepieciešama, lai atjaunotu iepriekšējo situāciju un likvidētu finanšu priekšrocības, kuras piešķirtā atbalsta saņēmējs nelikumīgā veidā varējis izmantot kopš šā atbalsta piešķiršanas.
- (249) Francijai jāatgūst šis nesaderīgais atbalsts, proti, tas, kas sniegts uzņēmumiem, kas atbrīvoti no nodevas par gaļas iepirkumu. Kopējā atbalsta summa, kas jāatgūst, tiek veidota no summām, kas izmaksātas atbrīvojuma no nodevas par gaļas iepirkumu veidā dažu gaļas tirdzniecības uzņēmumu labā minētajā laika periodā.
- (250) Ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 2. punktu paredz, ka atgūšana ietver procentus, kas tiek aprēķināti pēc Komisijas noteiktas atsaucē likmes. Šie procenti tiek skaitīti, sākot ar datumu, kurā nelikumīgais atbalsts ticis sniegts tā saņēmējam.
- (251) Atbalstam jāatmaksā saskaņā ar Francijas tiesību aktos paredzēto procedūru. Summas ietver procentus, sākot ar datumu, no kura atbalsts ticis ieskaitīts līdz tā faktiskajam atgūšanas datumam. Tie tiek aprēķināti pēc Komisijas atsaucē likmes, kā to paredz atsaucē likmes un diskonta likmes noteikšanas metodi ⁽²⁾.
- (252) Šis lēmums neskar secinājumus, ko Komisija vajadzības gadījumā izteiks attiecībā uz Kopējās lauksaimniecības politikas finansējumu no Eiropas lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF).

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Valsts atbalsta shēma, ko Francija īstenojusi laikā no 1997. gada 1. janvāra līdz 2000. gada 31. decembrim izciršanas uzņēmumu labā sabiedriskā pakalpojuma izciršanā finansēšanas ietvaros, kas finansēta ar nodevu par gaļas iepirkumu, ar kuru apliek arī produktus no citām dalībvalstīm, ir saderīga ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu ar nosacījumu, ka Francija ievēro saistības, kas minētas šā panta 4. punktā.

2. Valsts atbalsta shēma, ko Francija īstenojusi laikā no 1997. gada 1. janvāra līdz 2000. gada 31. decembrim lopkopju labā sabiedriskā pakalpojuma izciršanā finansēšanas ietvaros, kas finansēta ar nodevu par gaļas iepirkumu, ar kuru apliek arī produktus no citām dalībvalstīm, ir saderīga ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu ar nosacījumu, ka Francija ievēro saistības, kas minētas šā panta 4. punktā.

3. Valsts atbalsta shēma, ko Francija īstenojusi laikā no 1997. gada 1. janvāra līdz 2000. gada 31. decembrim kautuvju labā sabiedriskā pakalpojuma izciršanā finansēšanas ietvaros, kas finansēta ar nodevu par gaļas iepirkumu, ar kuru apliek arī produktus no citām dalībvalstīm, ir saderīga ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu ar nosacījumu, ka Francija ievēro saistības, kas minētas šā panta 4. punktā.

4. Francija atmaksā gaļas iepirkuma nodevas maksātājiem daļu no nodevas, kas skārusi gaļu no citām dalībvalstīm laikā no 1997. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim. Tam jānotiek, pilnībā ievērojot šādus nosacījumus:

— ilgākais sešu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas dienas Francija individuāli paziņo nodevas maksātājiem par viņu individuālajām tiesībām uz atmaksu,

⁽¹⁾ Iepriekšminētais Tiesas spriedums *Van Calster u.c.*

⁽²⁾ Skat. 52. zemsvītras piezīmi.

- lai nodevas maksātāji varētu iesniegt pieteikumus atmaksai, saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir jānodrošina laika periods, kas jebkurā gadījumā nav mazāks par sešiem mēnešiem,
  - atmaksai jānotiek ilgākais sešu mēnešu laikā no pieteikuma iesniegšanas dienas,
  - atmaksājām summām jābūt atjauninātām, ņemot vērā procentus, sākot ar dienu, kurā tās tikušas iekasētas līdz atmaksāšanas faktiskajai dienai. Šie procenti tiek aprēķināti, pamatojoties uz Komisijas atsaucē likmi, kā to paredz atsaucē likmes un diskonta likmes noteikšanas metode,
  - Francijas valsts iestādes pieņem jebkuru saprātīgu pierādījumu no nodevas maksātājiem, kas uzrāda samaksātās nodevas daļu, kas skārusi gaļu no citām dalībvalstīm,
  - tiesības uz atmaksu nevar tikt pakļautas citiem nosacījumiem, proti, tās nevar atsaukties uz nodevu,
  - gadījumā, ja nodokļu maksātājs vēl nav samaksājis nodevu, Francijas valsts iestādēm formāli jāatsakās iekasēt gan šo nodevu, gan ar to saistītos iespējamus kavējuma procentus,
  - ilgākais divdesmit mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas dienas Francijas valsts iestādes nosūta Komisijai pilnīgu atskaiti par šā punkta noteikumu pareizu izpildi.
5. Šis pants neskar tiesības uz gaļas iepirkuma nodevas atmaksu, kas nodevas maksātājiem varētu būt, pamatojoties uz citiem Kopienas tiesību aktu noteikumiem.

2. pants

1. Valsts atbalsta shēma, ko Francija īstenojusi laikā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim izciršanas uzņēmumu labā sabiedriskā pakalpojuma izciršanā finansēšanas ietvaros, kas finansēta ar nodevu par gaļas iepirkumu, ar kuru apliek arī produktus no citām dalībvalstīm, ir saderīga ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

2. Valsts atbalsta shēma, ko Francija īstenojusi laikā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim lopkopju labā sabiedriskā pakalpojuma izciršanā finansēšanas ietvaros, kas finansēta ar nodevu par gaļas iepirkumu, ar kuru apliek arī produktus no citām dalībvalstīm, ir saderīga ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

3. Valsts atbalsta shēma, ko Francija īstenojusi laikā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim kautuvju labā sabiedriskā pakalpojuma izciršanā finansēšanas ietvaros, kas finansēta ar nodevu par gaļas iepirkumu, ar kuru apliek arī produktus no citām dalībvalstīm, ir saderīga ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

4. Valsts atbalsta shēma, ko Francija īstenojusi laikā no 2002. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim miesnieku un izciršanas darbnīcu, kas uzglabā noteiktā riska materiālu (NPM), labā sabiedriskā pakalpojuma izciršanā finansēšanas ietvaros, kas finansēta ar nodevu par gaļas iepirkumu, ar kuru apliek arī produktus no citām dalībvalstīm, ir saderīga ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

3. pants

Pasākums atbrīvošanas no gaļas iepirkuma nodevas formā dažu gaļas tirdzniecības uzņēmumu labā, kas bija spēkā no 1997. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim, ir valsts atbalsts, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu.

Francija īsteno nepieciešamos pasākumus, lai atgūtu šīs atbalsta shēmas saņēmējiem izmaksāto atbalstu. Atgūstamā atbalsta kopējais apjoms jāatjaunina, ņemot vērā procentus, sākot ar dienu, kurā atbalsts ticis izmaksāts līdz tā atgūšanas faktiskajai dienai. Šie procenti tiek aprēķināti, pamatojoties uz Komisijas atsaucē likmi, kā to paredz atsaucē likmes un diskonta likmes noteikšanas metode.

4. pants

Sākot ar šā lēmuma paziņošanas dienu, Francija divu mēnešu laikā informē Komisiju par tās veiktajiem pasākumiem, lai izpildītu šā lēmuma prasības.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē, 2004. gada 14. decembrī

Komisijas vārdā –
Mariann FISCHER BOEL
Komisijas locekle